

СТРАХОПУДЪ

САТИРИЧНО - ГУМОРИСТИЧНЫЙ

КАЛЕНДАРЬ

НА

1912 р.

числящій 366 дней.

**Выданый пôдъ редакціею
и накладомъ Гр. Гануляка.
РÔЧНИКЪ I.**

ЛЬВÔВЪ 1911.
Ставропигійска типографія
пôдъ управ. М. Рефця.

КАЛЕНДАРЬ АСТРОНОМИЧНЫЙ.

Рôкъ 1912 переступный и мае 366 дней.

Весна начинаеся дня 8 (21) марта о 12 год. 21 мин. рано, въ котрôмъ то дни сонце вступае въ знамя барана; зрôвнанье дня съ ночью.

Лѣто начинаеся дня 8 (21) червня о 8 год. 14 мин. вечеромъ; сонце вступае въ знамя рака; найдовшій день, найкоротша нôчь.

Осѣнь начинаеся дня 10 (23) вересня о 11 год. 11 мин. рано, сонце вступае въ знамя вола; зрôвнанье дня съ ночью.

Зима начинаеся дня 9 (22) грудня о 5 год. 53 мин. вечеромъ; сонце вступае въ знамя козорога; найкоротшій день, найдовша нôчь.

Володѣющою планетою въ 1912 р. есть Сонце.

Затмѣнья въ 1912 р.

Въ 1912 р. буде два затмѣнья сонця и два мѣсяця, съ котрыхъ у насъ буде видне тôлько перве затмѣнье мѣсяця и перве затмѣнье сонця.

I. Частичне затмѣнье мѣсяця буде 19 марта (1 цвѣтня) 1912 р., у насъ видне.

Початокъ затмѣнья взагалѣ о 10 год. 24 мин. вечера. Середина затмѣнья дня 1 н. ст. цвѣтня о 11 год 12 мин. вечера. Конецъ затмѣнья дня 2 н. ст. цвѣтня о 12 год. 4 мин. рано.

Затмѣнье буде видне въ западнôй Австраліи, въ Азіи, на Индійскôмъ Океанѣ, въ Европѣ, въ Африцѣ, на Атлянтичнôмъ Океанѣ и въ южнôй Америцѣ.

II. Обручкове затмѣнье сонця дня 4 (17) цвѣтня 1912 р. буде у насъ видне.

Початокъ затмѣнья взагалѣ о 9 год. 58 мин. рано.
Початокъ обручкового затмѣнья о 10 год. 58 мин. рано.
Початокъ центрального затмѣнья о 10 год. 59 мин. рано.
Конецъ центрального затмѣнья о 2 год. 5 мин. ночью.
Конецъ обручкового затмѣнья о 2 год. 6 мин. ночью.
Конецъ затмѣнья взагалѣ о 3 год. 12 мин.

Затмѣнье буде видне въ восточнôй части сѣверной Америки, въ сѣверно-восточнôй части полудневой Америки, на Атлянтичнôмъ Океанѣ, въ пôвночно-западнôй части Африки, въ Европѣ и въ западнôй части Африки.

Въ нашôй сторонѣ буде его видно о 12 год. въ полудне, а закôнченье около 2½ год. пополудни.

III. Частичне затмѣнье мѣсяця дня 13 (26) вересня 1912 р. у насъ не буде видне.

Початокъ затмѣнья о 12 год. 1 мин. въ ночи, а конецъ о 1 год. 24 мин. попôвночи.

Затмѣнье буде видне въ повнôчнôй Америцѣ, на Тихôмъ Океанѣ, въ Австраліи и восточнôй половинѣ Азіи.

IV. Цѣлковите затмѣнье сонця дня 27 вересня (10 жовтня) 1912 р. у насъ не буде видне.

Початокъ затмѣнья взагалѣ о 11 год. 3 мин. рано, а конецъ о 5 год. 13 мин. вечера.

Буде видне въ середнôй и полудневôй Америцѣ, въ полудневôй половинѣ Атлянтичного Океана и въ полудневыхъ полярныхъ околицяхъ.

Предсказанья погоды.

Рôкъ 1912 взагалѣ сухій, мало вогкости и мѣрне тепло.

Весна буде досыть лагôдна, съ початку досыть вогка, май хорошій, при кôнци приморозки и иней.

Лѣто буде въ бôльшôй части хороше. Горячі дни, ночи однакъ будутъ холодні.

Осѣнь буде суха и лагôдна; скоро приморозки, но умѣренна студѣнь.

Зима буде досыть студена, буде бôльше суха якъ вогка, погода непостоянна, много снѣгу.

Календарь ловецкій.

Для Галичины пôсля §. 55 нового закона ловецкого

вôльно полювати на:

козлы (сернюки) вôдъ 1 червня до 28 лютого,
оленѣ вôдъ 1 серпня до 31 грудня,
заяцѣ вôдъ 1 жовтня до 31 сѣчня,
орябки вôдъ 1 вересня до 31 сѣчня,
тетеревы, готуры, когуты вôдъ 1 вересня до 20 мая,
куропатвы вôдъ 15 серпня до 31 падолиста,
фазаны вôдъ 15 серпня до 31 грудня,
перепелицѣ и дикŷ голубы вôдъ 1 серпня до 31 жовтня,
дрохвы и степовŷ птахи вôдъ 1 серпня до 15 цвѣтня,
болотнŷ птахи вôдъ 1 липня до 15 цвѣтня,
воднŷ птахи: дикŷ гуси и качки вôдъ 15 червня до 15 цвѣтня.

На ланѣ, молодŷ оленѣ, серны и самицѣ тетерôвъ и готурôвъ не вôльно полювати.

Для Буковины (пôсля зак. кр. зъ 20. XII. 1879)

вôльно полювати на:

оленѣ вôдъ 1 липня до 30 жовтня,
козлы (сернюки) вôдъ 1 червня до 31 грудня,
заяцѣ вôдъ 1 вересня до 31 сѣчня,
орябки вôдъ 1 серпня до 31 сѣчня,
готуры и тетеревы (когуты) вôдъ 1 серпня до 31 сѣчня,
куропатвы и фазаны вôдъ 1 серпня до 31 грудня,
перепелицѣ и дикŷ голубы вôдъ 1 вересня до 1 марта,
дрохвы и степовŷ птахи вôдъ 1 серпня до 15 цвѣтня,
болотнŷ птахи вôдъ 1 липня до 30 цвѣтня,
воднŷ птахи вôдъ 1 серпня до 31 марта.

На ланѣ, серны, молодŷ оленѣ, самицѣ готурôвъ и тетерôвъ не вôльно полювати.

I. Январь, Сѣчень, 31 дней.

Гр. кат. Свята				Римо кат. Свята	
1	**Н.**	Пер. Прив. **Обр. Г. В.**	Загальница	**14**	**2.** по 3 Цар.
2	П.	Пред. Пр. Сильвес.		15	Павла пуст.
3	В.	Малахія		16	Маркила
4	С.	Соборъ 70 Апост.		17	Антонія
5	Ч.	Пав. Пр. О. (постъ).		18	Приски
6	Т.	⊕ **Богоявленіе Госп**		19	Канута
7	С.	† Соборъ св. Іоан. Кр.		20	Фаб. и Себест.
8	**Н.**	По просв. **32.** Георг.		**21**	**3.** по 3 Цар.
9	П.	Поліевкта		22	Винкентія
10	В.	Григорія Нисс.		23	Раймунда
11	Р.	† Өеодосія преп.		24	Тимоөея
12	Ч.	Татіаны мч.		25	Павла
13	Т.	Ермила и Стратоника		26	Поликарпа
14	С.	От. Бог. Отц. въ С. ☽		27	Іоанна Злат.
15	**Н.**	**Мыт. и Фарис.** Пав. и Іо.		**28**	**4.** по 3 Цар.
16	П.	Поклон. вер. св. П.		29	Франца Сал.
17	В.	† Антонія Вел.	Загальница	30	Меланіи, Мар.
18	Р.	Аөанасія и Кирилла		31	Петра изъ Н.
19	Ч.	Макарія преп.		1	**Лютый.** Игнатія
20	Т.	† Евөимія Вел.		2	**Маріи Громнич.**
21	С.	Максима Неоф.		3	Власія
22	**Н.**	**О блудн. Сынѣ.** Тимоөея		**4**	Старозап. Вер.
23	П.	Климента свмч.		5	Агаты
24	В.	Ксеніи преп.		6	Дороты
25	Р.	† Григорія Богосл.		8	Ромуальда
26	Ч.	Ксенофонта преп.		5	Іоанна изъ М.
27	Т.	† Пер. Мощ. Іоан. Зл.		9	Аполоніи
28	С.	О усоп. Ефрема ☾		10	Схолястики †
29	**Н.**	**Мясопуст. Игнатія Бог.**		**11**	Предзапустна
30	**П.**	⊕ **Трехъ Святителей**		12	Діонизія
31	В.	Кира и Іоанна Безср.		13	Юліяна

Сонце		Мѣсяцъ	
всх. г.мин.	зах. г.мин	всх. г.мин.	зах. г.мин.
7 46	4 32	3 39	вечер.
7 45	4 33	4 48	12 51
7 45	4 34	5 53	1 27
7 44	4 35	6 51	2 15
7 43	4 36	7 40	3 12
7 43	4 38	8 18	5 16
7 41	4 39	8 47	4 24
7 41	4 40	9 10	6 35
7 40	4 42	9 29	7 44
7 40	4 44	9 46	8 53
7 39	4 45	10 1	10 2
7 37	4 47	10 17	11 13
7 37	4 48	10 32	рано
7 36	4 50	10 41	12 27
7 34	4 51	11 14	1 45
7 33	4 53	11 45	3 6
7 32	4 54	вечер.	4 28
7 31	4 56	1 26	5 43
7 29	4 58	2 42	6 45
7 28	4 59	4 8	7 31
7 27	5 00	5 38	8 6
7 25	5 2	7 5	8 32
7 24	5 4	8 27	8 52
7 23	5 6	9 45	9 10
7 21	5 7	11 00	9 26
7 20	5 8	рано	9 43
7 19	5 10	2 13	10 1
7 17	5 12	1 27	10 23
7 16	5 13	2 49	10 51
7 14	5 14	3 47	11 24
7 12	5 15	4 47	вечер.

По стар. стилю.

Нôвь 6-го о год. 12 мин. 10, веч. Снѣгъ и вѣтеръ.
Перва кв. 14-го, о год. 9. мин. 51 рано. Снѣгъ и дощъ.
Повня 24-го о год. 12 мин. 57 раио. Снѣгъ съ вѣтромъ, мрачнŷ дни.
Послѣдна кв. 28-го, о 1 г. мин. 50 въ день. Снѣгъ, дуже холодно.

Жидôвскій календарь.

по ст. стилю.

7-го, I Шебатъ. Рош. Ходъ. Н.і 11-го, 8 Саб. Бо. 21-го, 22 Саб. Итро.

Предсказанья погоды.

Сѣчень начинаеся стужею, 3-го дуже холодно, — морозы, 7-го мрачно, 14—20, снѣговицѣ, мрачнŷ дни и дощъ, ôтъ 27-го до кôнця хороша погода.

Що и коли маю робити?

II. Февраль, Лютый, 29 дней.

Гр. кат. Свята			Римо кат. Свята	
1	Р.	Предп. Срѣт. Триф.	14	Валентина
2	**Ч.**	⊕ **Срѣтеніе Господне**	15	Фавстина
3	Т.	Симеона и Анны	16	Юліанны
4	С.	† Преп. От. Изид. п.	17	Констанціи
5	**Н.**	**Сыропуст. Отд. Ср**	**18**	**Запустна**
6	П.	Вукола	19	Конрада
7	В.	Парѳенія Луки	20	Леона пап.
8	Р.	Ѳеодора Страт.	21	**Попелецъ** † Ел.
9	Ч.	Никифора мч.	22	Петра Кат.
10	Т.	Харлампія мч.	23	Петра Дам.
11	С.	Ѳеодора Тѵр. Влас. м.	24	Маѳея Ап.
12	**Н.**	**1. Поста. Православія** ☽	**25**	**1. Вступна**
13	П.	Мартиніана	26	Виктора
14	В.	Авксентія	27	Александра
15	Р.	Онисима Ап.	28	Болеслава
16	Ч.	Памфила мч.	29	Романа
17	Т.	Ѳеодора Тѵрона	1	**Мартъ** Албина
18	С.	О усоп. Льва п. Р.	2	Луціи
19	**Н.**	**2. Поста.** Архіпа Ап	**3**	**2. Суха**
20	П.	Льва, Кат.	4	Казимира
21	В.	Тимоѳея пр.	5	Фридерика
22	Р.	Обр. м. въ Евг.	6	Евсебія
23	Ч.	Поликарпа	7	Ѳомы изъ Акв.
24	Т.	† Об. Гл. Іоанна Кр.	8	Іоанна бл.
25	С.	О усоп. Тарасія арх.	9	Францишка
26	**Н.**	**3. Поста. Крестоп** ☾	**10**	**3. Глуха**
27	П.	Прокопія пр.	11	Константина
28	В.	Василія испов.	12	Григорія свмч.
29	Р.	Кассіяна преп.	13	Кристины.

Сонце		Мѣсяць	
всх. г.мин.	зах. г.мин.	всх. г.мин.	зах. г.мин.
7 11	5 17	5 38	1 2
7 9	5 19	6 18	1 5
7 7	5 21	6 50	3 13
7 6	5 22	7 16	4 24
7 4	5 24	7 26	5 34
7 2	5 26	7 53	6 43
7 0	5 27	8 9	7 54
6 59	5 29	8 23	9 4
6 58	5 30	8 38	11 19
6 56	5 31	8 56	10 34
6 54	5 33	9 17	рано
6 52	5 35	9 44	12 53
6 50	5 37	10 20	2 12
6 48	5 38	11 10	3 28
6 46	5 40	вечер.	4 33
6 45	5 41	1 37	5 24
6 43	5 42	3 4	6 1
6 41	5 44	4 31	6 30
6 39	5 45	5 54	6 53
6 37	5 47	7 16	7 12
6 35	5 49	8 35	7 29
6 33	5 50	9 52	7 46
6 31	5 51	11 7	7 4
6 29	5 54	рано	8 24
6 27	5 53	11 22	8 39
6 25	5 56	1 33	9 21
6 28	5 58	2 49	10 2
6 21	5 59	3 34	10 52
6 19	6 0	4 18	11 52

По ст. стилю.

🌑 Нôвь 5-го, о год. 6 мин. 44 рано. Морозъ.

☽ Перва кв. 12-го, о год. 8 мин. 26 рано. Снѣгъ.

🌕 Повня 19 го, о гоц. 11 мин. 42 рано. Змѣнна погода.

☾ Послѣдна кв. 26-го, о год. 8 мин. 55 веч. Сухо, пріятный воздухъ.

Жидôвскій календарь.

по ст. стилю.

4-го, 29 Саб. Миспатимъ. 5-го 30 Рош. Ходъ. 6-го, 1 Адаръ Рош. Ходъ. 11-го Постъ Естеры. 14-го, 14 Пуримъ. 15-го, Шушманъ Пуримъ, 25-го, 10 Саб. 13 Тиза.

Предсказанья погоды.

Съ початку мрачно и дощъ съ вѣтромъ — снѣгъ. 5-го, дуже холодно, дощъ съ вѣтромъ до кôнця мѣсяця.

Що и коли маю робити?

III. Мартъ, Марецъ, 31 дней.

		Гр. кат. Свята	Римо кат. Свята	
1	Ч.	Евдокіи	14	Матильды
2	Т.	Өеодота свмч.	15	Климента
3	С.	О усоп. Евтропія мч.	16	Любина
4	**Н.**	**4. Поста.** Іоан. Лѣств.	**17**	**4. Средопостна**
5	П.	Конона мч. 🌕	18	Кирила
6	В.	42 мучен. въ Ам.	19	Іосифа Обр.
7	Р.	Свмч. Херс. (Поклоны)	20	Александра
8	Ч.	Өеофилакта пр.	21	Венедикта
9	Т.	† Св. 40 Мученик.	22	Октовіяна
10	С	Акаѳ. Кондрата мч.	23	Катарины
11	**Н.**	**5. Поста.** Маріи Егип.	**24**	**Чорна**
12	П.	Өеофана	**25**	**Благов. Пр. Д. М.**
13	В	Перен. мощ. Ник. ☽	26	Емануила
14	Р.	Венедикта пр.	27	Іоанн. Дам.
15	Ч.	Агапія мч.	28	Іоанн. Кап.
16	Т.	Совина мч.	29	7. бол Пр. М.
17	С.	Лазарева † Алексія п.	30	Квирииа Евс.
18	**Н.**	⊕ **Цвѣтонос.** Акаѳ. Н.	**31**	**Цвѣтна**
19	П.	Хризанѳа и Дар. 🌕	1	**Апрѣль.** Гугона
20	В.	Преп. оо. обит. Саввы	2	Франц. изъ П.
21	Р.	Якова	3	Ришарда
22	Ч.	Велик. Четв. (Страст.)	4	Вел. Четв.
23	Т.	⊕ **Великій Пятокъ**	5	Вел. Пятница
24	С.	Вел. Субота.	6	Вел. Суббота
25	**Н.**	⊕ **Воск. Хр. Благ. П. Д.М.**	**7**	**Великдень**
26	П.	⊕ **Свѣтл. Понедѣльникъ**	**8**	**Понедѣл. Велик.**
27	В.	⊕ **Свѣтл. Вторникъ**	9	Маріи
28	Р.	Иларіона	10	Езекіила
29	Ч.	Марка свмч.	11	Льва пап. Р.
30	Т.	Іоанна Лѣств.	12	Іоанна
31	С.	Упатія преп.	13	Герминегильда

Поступайте въ члены „Рольничого Союза“

Сонце всх. г. мин.	Сонце зах. г. мин.	Мѣсяцъ всх. г. мин.	Мѣсяцъ зах. г. мин.
6 17	6 2	4 53	вечер.
6 15	6 3	5 20	2 9
6 13	6 5	5 41	3 10
6 11	6 6	5 59	4 30
6 9	6 8	6 15	5 41
6 7	6 9	6 30	6 52
6 5	6 11	6 46	8 5
6 5	6 12	7 2	9 22
6 1	6 13	7 22	10 41
5 59	6 16	7 46	рано
5 57	6 17	8 20	12 1
5 55	6 18	9 4	1 18
5 53	6 19	10 5	2 27
5 51	6 21	11 18	3 21
5 49	6 23	вечер	4 2
5 47	6 24	2 6	4 32
5 45	6 25	4 30	4 56
5 43	6 26	5 50	5 15
5 41	9 28	6 9	5 32
5 39	6 29	7 27	5 49
5 37	6 30	8 44	6 6
5 35	6 32	10 00	6 25
5 33	6 34	11 14	6 48
5 31	6 35	рано	7 17
5 29	6 36	12 24	6 55
5 27	6 38	1 24	8 42
5 25	6 39	2 14	9 38
5 23	6 40	2 53	10 43
5 21	5 42	3 22	11 52
5 19	5 43	3 45	вечер.
5 17	5 44	4 4	2 13

По ст. стилю.

🌑 Нôвь, 5-го, о год. 11 мин. 8 веч. Дощъ.

☾ Перва кв 13-го, о год. 4 мин. 2 рано. Мрака, студено.

🌕 Повня 12-го, о год. 11 мин. 4 веч. Снѣгъ и дощъ.

Жидôвскій календарь.

по ст. стилю.

3-го, 27 Саб. Поеккель Пекуде. 6-го, Ризинъ, 15-го Пассахъ 1-ый день. 16-го Пассахъ 2-ый день. 21-го, Пассахъ 7-ый день. 27-го, Пассахъ 8-ый день, 31-го, 26 Саб. Шем. 1 Пер.

Предсказанья погоды.

Съ початку мѣсяця дощъ такъ до 12-го, пôзднѣйше мрачно и холодно; 21 снѣгъ, при кôнци мѣсяця морозъ, вдрочѣмъ воздухъ сухій.

Що и коли маю робити?

IV. Апрѣль, Цвѣтень, 30 дней.

		Гр. кат. Свята		Римо кат. Свята
1	**Н.**	**2. ⊕ Ѳомина.**	**14**	**Бѣла**
2	П.	Тита пр.	15	Исидора
3	В.	Никиты	16	Лямберта
4	Р.	Іосифа пр. и Геор. 🌑	17	Аникита
5	Ч.	Ѳеодора Агаѳопода	18	Аполоніи
6	Т.	Евтихія	19	Еммы
7	С.	Георгія еп.	20	Теодора
8	**Н.**	**3. Мироносицъ**	**21**	**2.** Анзельма
9	П.	Евпсихія мч.	22	Сотера и Каз.
10	В.	Терентія мч.	23	Войтиха еп.
11	Р.	Антины ☽	24	Григорія
12	Ч.	Василія еп.	25	Марка
13	Т.	Артемона свмч.	26	Клета и Мор. †
14	С.	Мартина п. Р.	27	Богуфала
15	**Н.**	**4. О Разслабленомъ**	**28**	**3.** Покр. св. Іо.
16	П.	Агапія, Ирины	29	Петра м.
17	В.	Симеона преп.	30	Екатерины С.
18	Р.	† Препол. Пятд. 🌕	1	**Май.** Филип.
19	Ч.	Іоанна ветх.	2	Атаназія
20	Т.	Ѳеодора, Трихины	3	Найд. св. Крес.
21	С.	Януарія	4	Флоріана
22	**Н.**	**5. О Самарянинѣ**	**5**	**4.** Пій V.
23	П.	† Георгія.	6	Іоанна св.
24	В.	Саввы	7	Домицели
25	Р.	† Марка Ев., Отд. Пр.	8	Станислава
26	Ч.	Василія ☾	9	Григорія
27	Т.	Симеона мч. Срод. Г.	10	Изидора
28	С.	Іасона	11	Майола
29	**Н.**	**6. О Слѣпорожденномъ**	**12**	**5.** Панкратія
30	П.	† Якова ап.	13	Серв., дни Кр.

Сонце		Мѣсяцъ	
всх. г.мин.	зах. г.мин.	всх. г.мин.	зах. г.мин.
5 15	6 46	4 20	3 23
5 13	6 47	4 36	4 34
5 11	6 49	4 51	5 48
5 8	6 50	5 7	7 4
5 7	6 52	5 26	8 25
5 5	6 53	5 50	9 46
5 3	6 55	5 19	11 7
5 1	6 56	7 1	рано
5 0	6 57	7 58	12 19
4 58	6 59	9 8	1 19
4 56	7 1	10 28	2 4
4 55	7 2	11 51	2 36
4 53	7 3	вечер.	3 0
4 51	7 5	2 33	3 21
4 50	7 6	3 50	3 38
4 48	7 7	5 6	3 55
4 46	7 9	6 22	4 11
4 45	7 10	7 39	4 29
4 43	7 11	8 54	4 50
4 41	7 12	10 7	5 17
4 40	7 14	11 13	5 50
4 38	7 15	рано	6 33
4 37	7 17	12 6	7 26
4 35	7 18	12 50	8 26
4 34	7 19	1 23	9 36
4 33	7 21	1 48	10 45
4 31	7 22	2 9	11 55
4 29	7 24	2 26	вечер.
4 27	7 25	2 41	2 15
4 26	7 26	3 56	3 26

По стар. стилю.

Новь, 4-го о год. 12 мин. 40 веч. Змѣнна погода.

Перва кв. 11-го о год. 9 мин. 47 рано. Холодно и сухо.

Повня 18-го о год. 11 мин. 19 рано. Хороша погода.

Послѣдня кв. 26-го о год. 10 мин. 56 рано. Хороша погода.

Жидôвскій календарь.

по ст. стилю.

5-го, 1 Ияръ Р. Ходъ. 6-го, 7 Саб. Тоерія Мезора 2 Перъ, 8-го, Постъ Шамы. 14. Ах. Нот. Кад. 3 Пер. 12-го Постъ Шени. 28-го, 24 Саб. Мегаръ, Бехкъ 5 Пер.

Предсказанья погоды.

Съ початку дощи и заверуха до 5-го, отъ 6—10 хороша погода. Отъ 11—14 громы. 15-го дуже холодно; 16, 17, 18 сухій воздухъ хол. впрочѣмъ до кôнця хороша погода.

Що и коли маю робити?

V. Май, 31 дней.

		Гр. кат. свята		Римо кат. Свята
1	В.	Іереміи прор.	14	Бониф. } дн. Кр.
2	Р.	Отд. Пас. Бор. и Гл.	15	Софіи
3	**Ч.**	⊕ **Вознесеніе Г.** † Өео.	**16**	**Вознес. Христ.**
4	Т.	Пелагіи мчн.	17	Пасхалиса †
5	С.	Ирины мч.	18	Венанція
6	**Н.**	**7. Св. Отецъ** Іова мн	**19**	**6.** Петра Кел.
7	П.	Явл. Ч. Креста. Акак.	20	Бернардина
8	В.	♁ Іоанна Богослова	21	Феликса
9	Р.	† Пр. Мощей св. Ник.	22	Юліи д.
10	Ч.	† Симеона Зил. Ап. ☽	23	Дезидерія
11	Т.	Отд. Воз. Мокія свмч.	24	Іоанны
12	С.	О усопш. Епиф., Герм.	25	Урбана п. ††
13	**Н.**	⊕ **Сошествіе св. Духа**	**26**	**Зеленіи св.**
14	**П.**	⊕ **Пр. Тройцы**	**27**	**Зелен. Понед.**
15	В.	Пахомія	28	Вильгельма
16	Р.	Өеодора	29	Максимиліана
17	Ч.	Андроника	30	Фердинанда
18	Т.	Өеодота въ Анкирѣ	31	Петронели
19	С.	Отд. Сош. Патрикія	1	**Червень.** Грац.
20	**Н.**	**Всѣхъ Святыхъ**	**2**	**1. Св. Тройцы**
21	П.	Конст. и Ел. (Нач. П.)	3	Клотильды С. І.
22	В.	Василиска	4	Квирина
23	Р.	Михаила еп.	5	Бонифатія
24	Ч.	Симеона пр. Д. (Евх.)	**6**	**Божое Тѣло**
25	Т.	† Обр. гл. св. Іоан. Кр.	7	Роберта, Люк.
26	С.	Карпа Ап. ☾	8	Медарда
27	**Н.**	⊕ **Пр. Евхаристіи**	**9**	**2.** Фелиціяна
28	П.	Никиты пр.	10	Маргареты
29	В.	Өеодосіи д.	11	Варнавы
30	С.	Ісаакія пр.	12	Іоанна, Онуф.
31	Ч.	Отд. Евх. Ермія Ап.	13	Антонія Пад.

Сонце				Мѣсяцъ			
всх.		зах.		всх.		зах.	
г.	мин.	г.	мин.	г.	мин.	г.	мин.
4	25	7	27	3	11	4	40
4	24	7	28	3	29	6	00
4	23	7	29	3	51	7	23
4	22	7	31	4	18	8	47
4	21	7	32	4	55	10	5
4	20	7	34	5	47	11	12
4	19	7	35	6	54	рано	
4	18	7	36	8	14	12	2
4	17	7	37	9	39	12	38
4	16	7	38	11	2	1	6
4	15	7	39	вечера		1	27
4	14	7	40	1	39	1	35
4	13	7	42	2	54	2	2
4	12	7	43	4	8	2	17
4	11	7	44	5	23	2	54
4	10	7	45	6	39	2	34
4	10	7	46	7	51	3	18
4	9	7	47	8	59	3	49
4	8	7	48	9	58	4	27
4	7	7	48	10	46	5	18
4	6	7	49	11	22	6	16
4	5	7	50	12	50	7	22
4	5	7	50	рано		8	31
4	5	7	51	12	12	9	40
4	4	7	52	12	30	10	49
4	4	7	53	12	46	11	57
4	3	7	54	1	1	вечер.	
4	3	7	54	1	15	2	18
4	3	7	55	1	32	3	33
4	3	7	56	1	50	3	53
4	3	7	57	2	15	6	17

По стар. стилю.

Новь 3-го, о год. 11 мин. 13 веч. Дощъ и вѣтеръ.
Перва кв. 10-го, о год. 3 мин. 11 вечер. Жарко.
Повня 18-го, о год. 12 мин. 29 веч. Хороша погода.
Послѣдна кв. 26-го о год. 3 мин. 35 рано. Жарко и сухо.

Жидôвскій календарь.

по ст стилю.

4-го, 1 Сиванъ Рош. Ходъ, 2-го, Саб. Бамидборъ 6 Пер. 8-го, 1 Гагаб., 9-го, 6 Шаб. 10-го, 7 Шаб., 19-го 16 Шаб. 2 Пер. 26-го, 23 Саб. Сель. 3 Пер.

Предсказанья погоды.

Съ початку хороша погода, мало дощу съ громами, до 5-го поздн. вѣтеръ 12-го же морозъ 14-го, хороша погода. 15, 16. мало дощу холодно. 17-го иней и приморозки, дощъ, 21 велика злива. Потôмъ до кôнця холодно.

Що и коли маю робити?

VI. Іюнь, Червень, 30 дней.

		Гр. кат. Свята		Римо кат. Свята
1	Т.	† Сострад. ПДМ. Юс.	14	Серце Ісуса †
2	С.	Никифора Алекс. 🌕	15	Вита М.
3	**Н.**	**3. По Сош. св. Духа**	**16**	**3.** Брунона
4	П.	Митрофана	17	Адольфа
5	В.	Дороѳея	18	Марцелы
6	Р.	Иларіона, Висаріона	19	Юліяна
7	Ч.	Ѳеодота Маркила	20	Сильверія
8	Т.	Ѳеодора Страт. ☽	21	Алойзія
9	С.	Кирилла	22	Павлина
10	**Н.**	**4. По Сош. св. Д.** Тимоѳ.	**23**	**4.** Зенона
11	П.	† Вароломея и Варн.	24	Іоанна Крест.
12	В.	Ѳнуфрія	25	Проспера
13	Р.	Акилины, Трифиллія	26	Іоанна Павла
14	Ч.	Елисея прор.	27	Владислава
15	Т.	Амоса прор.	28	Льва папы ††
16	С.	Тихона чудотв. 🌕	**29**	**Петра и Павла**
17	**Н.**	**5. По С. св. Д.** Мануила	**30**	**5.** Всп. св. Пав.
18	П.	Леонтія мч.	1	**Липень.** Теоб.
19	В.	† Юды	2	Пос. Пр. Д. М.
20	Р.	Меѳодія свмч.	3	Альфреда
21	Ч.	Юліяна Тарс.	4	Іосифа Кал.
22	Т.	Евсевія свмч.	5	Кир. и Мет. ††
23	С.	Агриппины мч.	6	Исаіи прор.
24	**Н.**	**6. ⊕ Рож. св. Іоан. Кр.** ☾	**7**	**6.** Пульхеріи
25	П.	Февроніи мч.	8	Елисаветы †
26	В.	Давида пр.	9	Филомены д.
27	Р.	Сампсона преп.	10	Амаліи
28	Ч.	Пр. мощей Кира и Іоа.	11	Пій І. пап.
29	Т.	⊕ **Петра и Павла**	12	Іоанна, Епиф.
30	С.	† Соборъ 12-и Апос.	13	Маргареты

Въ каждôй хатѣ повинні бути портреты русскихъ писателей накладу Гр. Гануляка.

Сонце				Мѣсяцъ			
всх.		зах.		всх.		зах.	
г.	мин	г.	мин.	г.	мин.	г.	мин.
4	3	7	57	2	47	7	40
4	3	7	58	3	33	8	54
4	3	7	58	4	35	9	53
4	2	7	59	5	52	10	36
4	2	7	59	7	18	11	8
4	2	7	59	8	46	11	32
4	3	8	0	10	9	11	51
4	3	8	0	11	29	рано	
4	3	8	0	рано		1	9
4	3	8	0	2	00	12	24
4	3	8	0	3	14	12	41
4	4	8	0	4	28	12	59
4	4	8	0	5	40	1	21
4	5	8	0	6	50	1	50
4	5	8	0	7	52	2	26
4	6	8	0	8	42	3	11
4	6	8	0	9	22	4	8
4	7	8	0	9	53	5	12
4	8	7	59	10	17	6	20
4	8	7	59	10	35	7	29
4	8	7	58	10	52	8	37
4	9	7	58	11	6	9	45
4	10	7	57	11	20	10	53
4	11	7	56	11	35	рано	
4	12	7	56	11	53	1	19
4	12	7	56	рано		2	29
4	13	7	56	12	13	3	49
4	14	7	55	12	41	5	11
4	15	7	54	1	19	6	30
4	16	7	54	2	12	7	37

по ст. стилю.

🌑 Нôвь, 2-го, о год. 7 мин. 23 рано. Хмарно.

☽ Перва кв. 8-го о год. 9 мин. 39 веч. Дощъ съ вѣтромъ.

🌕 Повня 16-го, о год. 2 мин. 33 веч. Змѣнно.

☾ Послѣдна кв. 24-го о год. 5 мин. 47 вечера. Жарко.

Жидôвскій календарь.

2-го, 30 Саб. Кор. 4 Пер. 3-го, 1 Тамузъ Рош.Х. 16-го Саб. Балькъ 6 Пер. 19-го, 17 Здобутье Святинѣ Постъ. 23-го, 21 Сабат. Пинхасъ 1 Перъ. 28-го, Саб. Матотъ М. 2 Пер.

Предсказанья погоды.

1 хорошо, 2 дощъ, — 7 рано дуже холодно. 9, 10, хороша погода, ôтъ 11 до кôнця змѣнна погода.

Що и коли маю робити?

VII. Іюль, Липень, 31 дней.

Гр. кат. Свята			Римо кат. Свята	
1	**Н.**	**7.** Космы и Даміяна 🌕	**14**	**7.** Бонавентур.
2	П.	† Полож. Ризы ПДМ.	15	Генрика
3	В.	Анатолія Ѵакінѳа	16	Пр. Д. М. Скл.
4	Р.	Андрея Критскаго	17	Алексія
5	Ч.	† Кирилла и Меѳодія	18	Симеона Фр.
6	Т.	† Аѳанасія Аѳонск.	19	Винкент. зъ П.
7	С.	Ѳомы и Акакія	20	Чеслава, Иліи
8	**Н.**	**8.** Прокопія вмч. ☽	**21**	**8.** Даніила пр.
9	П.	Панкратія	22	Маріи Магдал.
10	В.	† Антонія Печерск.	23	Аполлинаріи
11	Р.	Евфим. Ольги кн.	24	Кунегунды
12	Ч.	Прокла и Иларія	25	Якова Ап.
13	Т.	Соб. Арх. Гавріила	26	Анны, Ераста
14	С.	Акиллы	27	Наталіи
15	**Н.**	**9.** Св. Отецъ † Влад.	**28**	**9.** Иннокентія
16	П.	Аѳаногена свмч. 🌕	29	Марты дѣвы
17	В.	Марины смч.	30	Абдона
18	Р.	Іакинѳа, Емиліяна м.	31	Игнатія Лой.
19	Ч.	Мокрины, Дія	1	**Серпень.** Петра
20	Т.	♁ Иліи прор.	2	Альфонса
21	С.	Симеона, Езекіила	3	Стефана
22	**Н.**	**10.** Маріи Магдалины	**4**	**10.** Доминика
23	П.	Трофима, Ѳеофила	5	Пр. Д. Мар. Сн.
24	В.	† Бориса и Глѣба ☾	6	Преображ. Г.
25	Р.	† Успеніе св. Анны	7	Каетана исп.
26	Ч.	Ермолая свмч.	8	Кирика
27	Т.	† Пантелеимона вмч.	9	Романа
28	С.	Прохора Никанора	10	Лаврентія мч.
29	**Н.**	**11.** Каллиника, Сераф.	**11**	**11.** Сузанны
30	П.	Силы, Силуана 🌑	12	Кляры
31	В.	Пр. Проис. ч. К. Евд.	13	Ипполита

Сонце		Мѣсяцъ	
всх. г.мин.	зах. г.мин.	всх. г.мин.	зах. г.мин.
4 17	7 53	3 34	8 28
4 18	7 52	4 48	9 6
4 20	7 52	6 17	9 33
4 21	7 51	6 47	9 54
4 22	7 50	9 11	10 12
4 23	7 49	10 31	10 29
4 24	7 47	11 47	10 46
4 25	7 46	вечер.	11 5
4 26	7 45	2 18	11 26
4 27	7 44	3 32	11 52
4 28	7 43	4 42	рано
4 29	7 42	5 46	12 25
4 30	7 41	6 41	1 7
4 31	7 40	7 23	2 1
4 32	7 39	7 55	3 3
4 34	7 38	8 21	4 11
4 36	7 36	8 42	5 20
4 37	7 35	8 58	6 29
4 38	7 34	9 13	7 37
4 39	7 32	9 28	8 43
4 40	7 30	9 42	9 51
4 41	7 29	9 57	11 00
4 43	7 28	10 16	вечер.
4 44	7 26	10 39	1 29
4 45	7 25	11 11	2 49
4 47	7 23	11 55	4 9
4 48	7 23	рано	5 18
4 49	7 22	12 56	6 16
4 50	7 18	2 14	6 59
4 51	7 16	3 43	7 31
4 53	7 15	5 15	7 55

по ст. стилю.

Нôвь 1-го о год. 2 мин. 13 веч. Жарко.
Перва кв. 8-го о год. 6 мин. 8 рано. Холодно.
Повня 16-го о год. 5 мин. 28 рано. Лагôдно, сухій воздухъ.
Послѣдна кв. 24 рано. Мрачно, вѣтеръ.
Нôвь 30-го о год. 8 мин. 57 веч. Слота.

Жидôвскій календарь.

2-го, 1 Аб. Р. Ходъ. 7-го, Дебаримъ. 16-го, 9 Збуренье Іерусалима Постъ. 21-го, 20 Езовъ 31-го, 30 Рош. Ход.

Предсказанья погоды.

Съ початку жарко, отъ 6—9 дощъ, пôзнѣйше до 18 хорошая погода, спека. Отъ 19—25 жарко. 26 дощъ, 27, 30 хмарно дощъ, 31 погод.

Що и коли маю робити?

VIII. Августъ, Серпень, 31 дней.

Гр. кат. Свята			Римо кат. Свята	
1	Р.	† Пр. Ч. Кр. (Н. п.)	14	Евксенія
2	Ч.	Пр. Мощ. св. Стефана	**15**	**Усп. Пр. Д. М.**
3	Т.	Исаакія, Далм., Фав.	16	Роха
4	С.	7 Отр. въ Ефез.	17	Либерта, Атан.
5	**Н.**	**12.** Пред. Пр., Евсиг.	**28**	**12.** Елены
6	**П.**	⊕ **Преображеніе Гос.** ☽	19	Людвики
7	В.	Дометія мч.	20	Стефана
8	Р.	Емиліяна	21	Іоанны
9	Ч.	† Матѳія Ап.	22	Савы бл. Тим.
10	Т.	Лаврентія мч.	23	Филиппа
11	С.	Евпла мч.	24	Вартолом. ап.
12	**Н.**	**13.** Фотія и Аник. мч.	**25**	**13.** Люд. кор. †
13	П.	Отд. Преоб. Максима	26	Зефирины
14	В.	Предпр. Усп. Мих.	27	Іосифа Кал.
15	**Р.**	⊕ **Успеніе Пр. Богор.**	28	† Августина
16	Ч.	† Образъ Госп. ●	29	Усѣкн. Іоан. К.
17	Т.	Мирона мч.	30	Розы. Л. Фелик.
18	С.	Флора и Лавра	31	Раймунда
19	**Н.**	**14.** Андрея Стратил.	1	**14. Верес.** Егида
20	П.	Самуила прор.	2	Юста, Анг. Х.
21	В.	Ѳаддея Ап.	3	Стефана, Бр.
22	Р.	Агаѳоника мч. ☾	4	Розаліи дѣвы
23	Ч.	От. Усп. Лупи	5	Лаврентія
24	Т.	Евтиха свмч.	6	Захарія прор.
25	С.	Варѳоломея и Тита ап.	7	Регины
26	**Н.**	**15.** Адріяна и Нат. вм.	**8**	**15. Рожд. Пр. Д. М.**
27	П.	Пимена пр.	9	Петра С. Горг.
28	В.	Мойсея Мур. Авг.	10	Имени П. Д. М.
29	Р.	♁ Ус. Гл. Іоанна К. ●	11	Прота
30	Ч.	Александра, Іоанна	12	Гвидона Мац.
31	Т.	† Пол. Пояса Богор.	13	Аврелія, Пол. †

Сонце				Мѣсяцъ			
всх.		зах.		всх.		зах.	
г.	мин.	г.	мин.	г.	мин.	г.	мин.
4	54	7	13	6	42	8	15
4	55	7	11	8	7	8	33
4	57	7	10	9	27	8	50
4	59	7	8	11	46	9	8
5	0	7	6	вечер.		9	29
5	1	7	5	1	20	9	53
5	2	7	3	2	33	10	24
5	3	7	1	3	41	11	4
5	5	6	59	4	38	11	54
5	6	6	57	5	24	рано	
5	7	6	55	5	59	12	54
5	9	6	54	6	26	2	00
5	11	6	52	6	48	3	9
5	12	6	50	7	5	4	19
5	13	6	48	7	21	5	27
5	15	6	46	7	34	6	35
5	16	6	44	7	48	7	43
5	18	6	42	8	4	8	52
5	19	6	40	8	21	10	3
5	20	6	38	8	43	11	17
5	21	6	36	9	10	вечер.	
5	22	6	34	9	48	1	52
5	24	6	32	10	40	3	4
5	25	6	30	11	49	4	6
5	26	6	28	рано		4	54
5	28	6	26	1	11	5	29
5	28	6	24	2	40	5	55
5	30	6	22	4	9	6	17
5	32	6	20	5	35	6	35
5	34	6	18	6	59	6	53
5	35	6	16	8	20	7	11

по ст. стилю.

☽ Перва кв. 6-го о год. 5 мин. 56 вечер. Погода, лагôдно.

🌕 Повня 16-го о г. 8 мин. 59 веч. Змѣнно.

☾ Послѣдна кв. 22-го о год. 2 мин. 23 веч. Змѣн.

🌑 Нôвь, 29-го ô год. 4 мин. 48 рано. Сухо и вѣтеръ.

Жидôвскій календарь.

1-го, 1 Елюль Рош. Ходъ, 4 го, 4 Саб. Шофтимъ 1 Пер. 11-го, 11 Саб. Кі. Тезе. 2 Пер. 18-го, 18 Саб. Кі. Тови. 3, 4, Пер. 23-го, 25 Саб. Низон. 5, 6, Пер. 30-ого, 1 Тѣс. 5673. 31-го Новый рôкъ 2 день.

Предсказанья погоды.

Съ початку хороша погода, 2 въ ночи приморозки, 3 громы блискавицѣ дощъ. 4. холодно, отъ 5 до 12 хороша, погода. Отъ 13—16, громы дощъ 17—18 дощъ, 19 погода. 20—21 приморозки, 22—23 погода.

Що и коли маю робити?

IX. Сентябрь, Вересень, 30 дней.

		Гр. кат. Свята		Римо кат. Свята
1	С.	† Новое лѣто Сим.	14	Возд. Ч. Кр. †
2	**Н.**	**16.** Мамонта, Іоан. пр.	**15**	**16.** Имени Мар.
3	П.	Анѳима, Ѳеоктиста	16	Людмили
4	В.	Вавилы, Мойсея прор.	17	Лямберта
5	Р.	Захарія прор. ☽	18	† Томы зъ В.
6	Ч.	Чудо св. Арх. Мих.	19	Януарія
7	Т.	Пр. Рожд. Созонита	20	Евстахія
8	**С.**	⊕ **Рожд. Пр. Богородицы**	21	Маѳея св.
9	**Н.**	**17.** П. Воздв. Іоак. и А.	**22**	**17.** Маврикія †
10	П.	Минодоры, Митр., Н.	23	Текли
11	В.	Ѳеодоры пр.	24	Руперта
12	Р.	Авт. Отд. Рожд. П. Д. М.	25	Владислава
13	Ч.	**Пр. Возд.** † Обн. Хр. В. ☾	26	Кипріяна
14	**П.**	⊕ **Воздвиж. Ч. Креста**	27	Косьмы и Дам.
15	С.	Никиты вмч.	28	Вачеслава
16	**Н.**	**18.** По Воздв. Евфима	**29**	**18. Михаила Арх.**
17	П.	Софіи, Вѣры, Над., Л.	30	Еронима
18	В.	Евменія еп.	1	**Жолтень.** Рем.
19	Р.	Трофима, Савват., Дор.	2	Леодигарда
20	Ч.	Евстаѳія вмч.	3	Кандида мч.
21	Т.	Отд. Воздв. Кондрата	4	Франциска С.
22	С.	Фоки, Іоны пр.	5	Пляцида
23	**Н.**	**19.** † Зач. Іоанна Кр.	**6**	**19.** П Д. М. Ро.
24	П.	Ѳеклы првч.	7	Юстины д.
25	В.	Евфросиніи преп.	8	Бригиды вд.
26	Р.	⊕ Прест. Іоан. Богос.	9	Винкентія
27	Ч.	Коллистрата мч.	10	Франциска Б.
28	Т.	† Харитона преп.	11	Прациды Вин.
29	С.	Киріяка отшельника	12	Максиміліяна
30	**Н.**	**20.** Григорія армен.	**13**	**20.** Едуарда к.

Сонце всх. г. мин.	Сонце зах. г. мин.	Мѣсяць всх. г. мин.	Мѣсяць зах. г. мин.
5 36	6 14	9 41	7 30
5 37	6 12	11 00	7 52
5 20	6 10	вечера	8 22
5 40	6 8	1 29	8 59
5 31	6 5	2 32	9 47
5 43	6 3	3 21	10 43
5 44	6 1	4 00	11 48
5 46	5 59	4 31	рано
5 47	5 57	4 53	12 56
5 48	5 55	5 12	2 6
5 50	5 53	5 28	3 15
5 52	5 51	5 42	4 24
5 53	5 49	5 56	5 32
5 54	5 47	6 12	6 42
5 55	5 45	6 28	7 53
5 56	5 53	6 58	9 7
5 58	5 41	7 13	10 25
5 0	5 39	7 47	11 41
6 1	5 37	8 34	вечер.
6 2	5 35	9 35	2 00
6 4	5 33	10 31	2 50
6 5	5 31	рано	3 29
6 6	5 29	12 16	3 27
6 7	5 27	1 41	4 50
6 9	5 25	1 6	4 38
6 11	5 23	1 30	4 55
6 12	5 21	1 51	5 13
6 13	5 19	1 12	5 32
6 15	5 17	8 34	5 54
6 17	5 15	9 53	6 19

По стар. стилю.

☽ Перва кв. 5-го, о год. 8 мин. 5 рано. Слнта.
🌕 Повня 13-го, о год. 12 мин. 29 веч. Погода, теп.
☾ Послѣдна кв. 20-го о го. 9 мин. 48 вечер. Погода.
🌑 Новь 3-го, о год. 2 мин. 40 веч. Погода.

Жидôвскій календарь.

по ст. стилю.

1-го, 3 Саб. Гоассинъ. 2-го, 4 Постъ Гедайла. 8-го, 10 Саб. Іом. Кинуръ. 13-го, 15 Сукк. 1 день. 14-го, 15 Сукк. 2 день. 19-го, 71 Госанна раб. 20-го, Шенини Азерт. 21-го, Симхотъ Шер. 22-го, 24 Саб. Беретисъ. 29-го, 1 Мархь. Саб. Ноа Рош. Ходъ.

Предсказанья погоды.

Съ початку до 12-го слота, пôзднѣйше погода, и тепло воздухъ сухій, около 20-го дощъ, потôмъ до кôнця мѣсяця погод.

Що и коли маю робити?

X. Октябрь, Жовтень, 31 дней.

		Гр. кат. Свята		Римо кат. Свята
1	П.	♁ Покровъ Пр. Д.М.	14	Каликста
2	В.	Кипріана, Юстины	15	Ядвиги, Тер.
3	Р.	Діонисія свмч.	16	Флорентія
4	Ч.	Іероѳея свмч.	27	Лукіяны
5	Т.	Харитины	18	Луки еванг.
6	С.	† Ѳомы Ап.	19	Петра зъ Ап.
7	**Н.**	**21.** Сергія Вакха мч.	**20**	**21.** Освящ. Хр.
8	П.	Пелагіи	21	Урсули
9	В.	† Якова Ап.	22	Кордули
10	Р.	Евлампія и Евлампіи	23	Іоанна Кап.
11	Ч.	Филипа Ап. Ѳеофана	24	Рафаила Арх.
12	Т.	Прова, Тараха, Андр.	25	Іоанна Кант.
13	С.	Карпа и Потилы ☺	26	Димит. Алил.
14	**Н.**	**22.** Св. Отецъ, † Пар.	**27**	**22.** Сабины
15	П.	Евѳимія, Лукіяна	28	Сим. и Юды
16	В.	Лонгина	29	Наркиза еп.
17	Р.	Осіи, Андрея Крит.	30	Клявдія Мар.
18	Ч.	† Луки Еванг.	31	Марцеля
19	Т.	Іоила преп. Уана ☾	**1**	**Лист. Всѣхъ Св.**
20	С.	Артемія вмч. (Димит.)	2	Задуш. день
21	**Н.**	**23.** Иларіона вмч.	**3**	**23.** Губерта †
22	П.	Аверкія чудотв.	4	Кароля Борем.
23	В.	† Якова Брата Госп.	5	Захарія Ем.
24	Р.	Ареѳы муч.	6	Леонарда
25	Ч.	Маркіяна и Мартирія	7	Славоміра бл.
26	**П.**	⊕ **Димитрія вмч.**	8	Здѣслава
27	С.	Нестора мч. ☻	9	Теодора
28	Н.	**24.** † Параскевы мч.	10	**24.** Андрея Ав.
29	П.	Анастасіи	11	Мартина еп.
30	В.	Зиновія и Зиновіи	12	Мартина пап.
31	Р.	Стахія, Наркисса	13	Станислава

Сонце		Мѣсяцъ	
всх. г.мин.	зах. г.мин	всх. г.мин.	зах. г.мин.
6 18	5 13	11 10	6 53
6 19	5 11	рано	7 37
6 21	5 9	1 53	8 31
6 22	5 8	1 51	9 33
6 24	5 6	2 40	10 42
6 25	5 4	2 18	11 52
6 26	5 2	3 17	рано
6 28	5 0	3 34	1 00
6 30	4 58	3 49	2 9
6 31	4 56	4 4	3 17
6 33	4 55	4 18	4 26
6 34	4 53	4 33	5 37
6 36	4 51	4 52	6 52
6 37	4 50	5 16	8 9
6 39	4 48	5 48	9 28
6 40	4 46	6 31	10 45
6 42	4 44	7 29	11 54
6 44	4 42	8 40	вечер.
6 45	4 41	11 2	1 30
6 46	4 40	11 26	2 1
6 48	4 38	рано	2 25
6 49	4 37	2 49	2 44
6 51	4 36	2 9	3
6 52	4 34	3 29	3 18
6 54	4 33	5 48	3 35
6 55	4 32	6 7	3 55
6 56	4 30	7 28	4 19
6 58	4 29	8 47	4 50
7 0	4 28	10 00	5 28
7 2	4 26	11 3	6 19
7 3	4 25	11 53	7 19

По стар. стилю.

☽ Перва кв. 5-го, о год. 3 мин. рано. Слота.

Повня 13-го о год. 3 мин. 20 рано. Дощъ и вѣтеръ.

☾ Послѣдна кв. 20-го, о 4 г. мин. 37 рано. Змѣнно.

Нôвь 27-го о год. 3 мин. 4 рано. Хороша погода.

Жидôвскій календарь.

по ст. стилю.

6-го, 8 Саб. Лех-Леха. 8-го, 10 Постъ Шенѣ. 11-го, 13 Постъ Халь. 13-го, 15 Саб. Ваеръ. 17-го, Постъ Шенѣ 27-го, 29 Саб. Толодый. 28-го, 1 Кисленъ. Рош. Ход.

Предсказанья погоды.

1 мрачно, 2—3 заверуха, снѣгъ. отъ 8—14 сильный вѣтеръ съ снѣг. 17-го лагôдно, 17—18 хмарно в холодно, отъ 19-го до кôнця дощъ и вѣтеръ.

Що и коли маю робити?

XI. Ноябрь, Листопадъ, 30 дней.

		Гр. кат. Свята		Римо кат. Свята
1	Ч.	† Космы и Даміяна	14	Серафины
2	Т.	Акиндина Пигасія	15	Леопольда †
3	С.	Акепс., Георг. вмч ☽	16	Едмунда
4	**Н.**	**25.** Іоанникія преп.	17	**25.** Григорія Ч.
5	П.	Галактіона, и Епист.	18	Саломеи
6	В.	Павла испов.	19	Елисаветы
7	Р.	Ієрона мч. Лазаря	20	Феликса зъ Б.
8	**Ч.**	**⊕ Соборъ Арх. Михаила**	21	Введ. Пр. Д. М.
9	Т.	Онисифора и Порфирія	22	Цециліи
10	С.	Ераста, Олимпа Ап.	23	Климента
11	**Н.**	**26.** Мины, Виктора ⊛	24	**26.** Іоан. Емил.
12	П.	♁ Іосафата, Іоан. мил.	25	Екатерины
13	В.	† Іоанна Златоуст.	26	Конрада
14	Р.	† Филипа ап. (Нач. П.)	27	Валеріяна В.
15	Ч.	Гурія, Самона	28	Кресцентія
16	Т.	† Макѳея Еван.	29	Сатурнина †
17	С.	Григорія чудотв.	30	Андрея Ап.
18	**Н.**	**27.** Платона, Ром. ☾	1	**Груденъ 1 Адвен.**
19	П.	Авдія прор. Варлаама	2	Бибіяны
20	В.	Пр. Введ. Григорія	3	Франц. Кс.
21	**Р.**	**⊕ Введеніе Пр. Д. М.**	4	Варвары ††
22	Ч.	Филимона Ап.	5	Савы
23	Т.	Амфилохія и Григорія	6	Николая ††
24	С.	Екатерины и Меркурія	7	Амвросія ††
25	**Н.**	**28.** От. Введ. Клим. ⊜	8	**2 Адв. Неп. З. Д. М.**
26	П.	Алипія Столпника	9	Леокадіи
27	В.	Якова вм.	10	М. Б. Льорет.
28	Р.	Стефана преп.	11	Дамазія ††
29	Ч.	Парамона, Филумена	12	Александра
30	Т.	† Андрея Ап.	13	Луціи ††.

Сонце всх. г.мин.	Сонце зах. г.мин	Мѣсяцъ всх. г.мин.	Мѣсяцъ зах. г.мин.
7 4	4 24	вечер.	8 26
7 5	4 23	12 59	9 35
7 6	4 22	1 21	10 44
7 9	4 21	1 40	11 51
7 11	4 19	1 54	рано
7 12	4 18	2 8	1 00
7 13	4 17	2 22	2 8
7 15	4 16	2 38	3 19
7 17	4 15	2 56	4 30
7 18	4 14	3 17	5 46
7 19	4 14	3 46	6 7
7 21	4 13	4 25	8 27
7 22	4 12	5 19	9 41
7 23	4 12	6 29	10 43
7 25	4 11	7 55	10 29
7 26	4 11	9 14	вечер
7 28	4 10	10 37	12 30
7 29	4 10	11 58	12 50
7 30	4 9	рано	1 7
7 31	4 9	1 16	1 24
7 32	4 8	2 33	1 41
7 33	4 7	3 51	1 59
7 34	4 7	5 9	2 21
7 35	4 7	9 27	2 48
7 36	4 7	7 42	3 23
7 37	4 7	8 49	4 9
7 38	4 7	9 44	5 6
7 39	4 7	10 28	6 11
7 40	4 7	10 59	7 20
7 41	4 7	12 23	8 29

По ст. стилю.

☽ Перва кв. 3-го, о год. 11 мин. 46 веч. Хмарно дощъ.

○ Повня 11-го, о год. 5 мин. 12 веч. Въ ночи морозъ.

☾ Послѣдна кв. 18-го, о год. 12 мин. 4 веч. Снѣгъ.

● Нôвь, 25-го, о год. 6 мин. 9 веч. Морозъ.

Жидôвскій календарь.

по ст. стилю.

3-го, 6 Саб. Вайче. 10-го, 13 Саб. Ваишь Лах. 24-го 27 Саб. Миненъ Хамук. 27-го, 30 Рош. Ходъ. Хамукь. 28-го 1 Тебетъ. Р. Х.

Предсказанья погоды.

1 и 2 снѣгъ. 3 морозъ въ ночи снѣгъ. 4–7 дощъ; ôтъ 8—13 хороша погода, тепло якъ лѣтомъ. 17—20 снѣгъ и морозъ до кôнця мѣсяця.

Що и коли маю робити ?

XII. Декабрь, Груденъ, 31 дней.

		Гр. кат. Свята		Римо кат. Свята
1	С.	Наума пр. Филарета	14	Альфреда ┼┼
2	**Н.**	**29.** Аваакума прор.	**15**	**3 Адв.** Ирены
3	П.	Софонія прор. ☾	16	Аделяйды ┼┼
4	В.	┼ Барвары, Іоан. Дам.	17	Лазаря
5	Р.	┼ Саввы преп.	18	Граціаны ┼┼
6	Ч.	⊕ **Николая Чудотворца**	19	Фавстина
7	Т.	Амвросія еп.	20	Теоф. Либер.
8	С.	Пр. Зачат. Патапія	21	Томы Ап.
9	**Н.**	**30.** ⊕ **Непор. Зач. Бог.**	**22**	**4 Адв.** Зенона ┼
10	П.	Мины, Ермогена	23	Викторіи ┼┼
11	В.	Даніила преп. ☺	24	Ад. и Евы ┼┼
12	Р.	Спиридіона	**25**	**Рождество Хр.**
13	Ч.	┼ Евстратія, Евгенія	**26**	**Стефана**
14	Т.	Ѳѵрса, Левкія	27	Іоанна Еван.
15	С.	Елевѳерія, Павла пр.	28	Меланіи мч.
16	**Н.**	Св. Праот. Отд. Зач.	**29**	По Рожд. Том.
17	П.	Даніила, 3 отрок. ☽	30	Давида кор.
18	В.	Севастіяна	31	Сильвест. пап
19	Р.	Бонифатія	**1**	**Сѣч. Н. Р. 1913.**
20	Ч.	Пред. Рожо. Игнатія	2	Макарія
21	Т.	Юліаніи мч.	3	Геновефы ┼
22	С.	Предп. Р Анастасіи	4	Тита
23	**Н.**	Св. От. 10 м въ Кр. ◉	**5**	По Обр. Емил.
24	П	Навеч. Р.Хр Евгеніи	**6**	**Трехъ Царей**
25	**В.**	⊕ **Рождество Хирст.**	7	Луціяна
26	**Р.**	⊕ **Собор. Богор. Іосифа**	8	Северина
27	**Ч.**	⊕ **Стефана первомуч.**	9	Марціяна
28	Т.	20.000 муч. въ Ник.	10	Севастіяна ┼
29	С.	По Рож. 14000 Млад	11	Здислава
30	**Н.**	По Рожд. Анисіи мч.	**12**	**1. по 3 Цар.** Ерн
31	П.	Отд. Рожд. Меланіи.	13	Вероники

Сонце		Мѣсяцъ	
всх. г.мин.	зах. г.мин.	всх. г.мин.	зах. г.мин.
7 42	4 7	11 43	9 37
7 43	4 8	11 59	10 45
7 43	4 8	вечер.	11 52
7 44	4 8	12 27	рано
7 45	4 8	12 41	12 58
7 45	4 8	12 58	2 58
7 46	4 9	1 16	3 7
7 47	4 9	1 42	4 38
7 48	4 10	2 16	6 00
7 48	4 10	3 3	7 18
7 48	4 11	4 7	8 27
7 49	4 12	5 27	9 22
7 49	4 12	6 53	10 3
7 49	4 13	7 21	10 31
7 49	4 14	9 46	10 54
7 50	4 15	11 6	11 14
7 50	4 16	рано	11 30
7 50	4 17	1 41	11 48
7 50	4 17	вечер.	рано
7 50	4 18	1 53	5 32
7 49	4 18	2 45	5 55
7 49	4 19	3 54	8 7
7 49	4 20	5 17	9 2
7 49	4 22	6 45	9 40
7 48	4 23	8 12	10 9
7 48	4 24	9 35	10 31
7 48	4 25	10 51	10 50
7 48	4 26	рано	11 6
7 47	4 27	12 5	11 23
7 47	4 29	1 1	11 39
7 47	4 30	2 28	11 58

По ст. стилю.

☽ Перва кв. 3-го, о год. 9 мин. 6 вечер. Мрачно и снѣгъ.

🌕 Повня 11-го, о год. 5 мин. 30 рано. Снѣгъ.

☾ Послѣдна кв. 17-го, о год. 9 мин. 11 веч. Снѣгъ.

🌑 Нôвь 23-го о год. 6 мин. 6 веч Морозъ.

Жидôвскій календарь.

по ст. стилю.

7-го, 19 Облог. Іерусалума 8-го 17 Саб.Ваигосъ. 13-го 16 Сочебъ Постъ 15-го, 28 Саб. Шемотъ. 19-го, 1 Шебатъ. Рош. Ходъ. 24-го, 16 Саб. Ваики.

Предсказанья погоды.

Отъ 1–5 снѣгъ. 6 незвычайный холодъ и снѣгъ — выпогоджуеся но дуже холодно. Мало снѣгу. 19 морозъ, 20 оттепель — до кôнця мѣсяця.

Що и коли маю робити?

Показчикъ дней на 1912 р.

(по нов. стилю).

Д н и	СѢЧЕНЬ 31 дней	ЛЮТЫЙ 29 дней	МАРТЪ 31 дней
Недѣля	7 14 21 28	4 11 18 25	3 10 17 24 31
Понедѣл.	1 8 15 22 29	5 12 19 26	4 11 18 25
Второкъ	2 9 16 23 30	6 13 20 27	5 12 19 26
Середа	3 10 17 24 31	7 14 21 28	6 13 20 27
Четверъ	4 11 18 25	1 8 15 22 29	7 14 21 28
Пятниця	5 12 19 26	2 9 16 23	1 8 15 22 29
Субота	6 13 20 27	3 10 17 24	2 9 16 23 30

Д н и	ЦВѢТЕНЬ 30 дней	МАЙ 31 дней	ЧЕРВЕНЬ 30 дней
Недѣля	7 14 21 28	5 12 19 26	2 9 16 23 30
Понедѣт.	1 8 15 22 29	6 13 20 27	3 10 17 24
Второкъ	2 9 16 23 30	7 14 21 28	4 11 18 25
Середа	3 10 17 24	1 8 15 22 29	5 12 19 26
Четверъ	4 11 18 25	2 9 16 23 30	6 13 20 27
Пятниця	5 12 19 26	3 10 17 24 31	7 14 21 28
Субота	6 13 20 27	4 11 18 25	1 8 15 22 29

Д н и	ЛИПЕНЬ 31 дней	СЕРПЕНЬ 31 дней	ВЕРЕСЕНЬ 30 дней
Недѣля	7 14 21 28	4 11 18 25	1 8 15 22 29
Понедѣл.	1 8 15 22 29	5 12 19 26	2 9 16 23 30
Второкъ	2 9 16 23 30	6 13 20 27	3 10 17 24
Середа	3 10 17 24 31	7 14 21 28	4 11 18 25
Четверъ	4 11 18 25	1 8 15 22 29	5 12 19 26
Пятниця	5 12 19 26	2 9 16 23 30	6 13 20 27
Субота	6 13 20 27	3 10 17 24 31	7 14 21 28

Д н и	ЖОВТЕНЬ 31 дней	ЛИСТОП. 30 дней	ГРУДЕНЬ 31 дней
Недѣля	6 13 20 27	3 10 17 24	1 8 15 22 29
Понедѣл.	7 14 21 28	4 11 18 25	2 9 16 23 30
Второкъ	1 8 15 22 29	5 12 19 26	3 10 17 24 31
Середа	2 9 16 23 30	6 13 20 27	4 11 18 25
Четверъ	3 10 17 24 31	7 14 21 28	5 12 19 26
Пятниця	4 11 18 25	1 8 15 22 29	6 13 20 27
Субота	5 12 19 26	2 9 16 23 30	7 14 21 28

Табеля процентôвъ въ коронахъ

за 1 рôкъ.

Капит. кор.	½ проц.		3 проц.		4 проц.		5 проц.		6 проц	
	кор.	гел.	кор.	гел.	кор.	гел.	кор	гел.	кор	гел.
1	—	0,5	—	3	—	4	—	5	—	6
2	—	1	—	6	—	8	—	10	—	12
3	—	1,5	—	9	—	12	—	15	—	18
4	—	2	—	12	—	16	—	20	—	24
5	—	2,5	—	15	—	20	—	25	—	30
6	—	3	—	18	—	24	—	30	—	36
7	—	3,5	—	21	—	28	—	35	—	42
8	—	4	—	24	—	32	—	40	—	48
9	—	4,5	—	27	—	36	—	45	—	54
10	—	5	—	30	—	40	—	50	—	60
20	—	10	—	60	—	80	1	—	1	20
30	—	15	—	90	1	20	1	50	1	80
40	—	20	1	20	1	60	2	—	2	40
50	—	25	1	50	2	—	2	50	3	—
100	—	50	3	—	4	—	5	—	6	—
500	2	50	15	—	20	—	25	—	30	—
1000	5	—	30	—	40	—	50	—	60	—
5000	25	—	150	—	200	—	250	—	300	—

Табеля процентôвъ въ коронахъ

за 1 мѣсяцъ.

Капит. кор.	½ проц.		3 проц.		4 проц.		5 проц.		6 проц.	
	кор.	гел.	кор.	гел	кор.	гел.	кор.	гел.	кор.	гел.
1	—	0,04	—	0,25	—	0,33	—	0,416	—	0,5
2	—	0,08	—	0,50	—	0,66	—	0,834	—	1
3	—	0,12	—	0,75	—	1	—	1,25	—	1,5
4	—	0,17	—	1	—	1,33	—	1,66	—	2
5	—	0,20	—	1,25	—	1,66	—	2,083	—	2,5
6	—	0,25	—	1,50	—	2	—	2,50	—	3
7	—	0,29	—	1,75	—	2,33	—	2,916	—	3,5
8	—	0,33	—	2	—	2,66	—	3,33	—	4
9		0,37	—	2,25	—	3	—	3,75	—	4,5
10	—	0,40	—	2,50	—	3	—	4,166	—	5
20	—	0,83	—	5	—	6,33	—	8,33	—	10
30	—	1,25	—	7,50	—	10,66	—	12,5	—	15
40	—	1,67	—	10	—	13,33	—	16,66	—	20
50	—	2,80	—	12,50	—	16,66	—	20,833	—	25
100	—	4,17	—	25	—	33,33	—	41,66	—	50
500	—	20,83	1	25	1	66,66	2	08,83	2	50
1000	—	41,66	2	50	3	33,33	4	16,66	5	—
5000	2	08,33	12	50	16	66,66	24	83,83	25	—

Скали стемплевыхъ належитостей.

Скала I. На вексли и куп. счеты		Належитость		Скала II. На грамоты, (документы) квиты		Належитость		Скала III. На договоры(контракт.)		Належитость	
надъ	до коронъ	К.	г.	надъ	до коронъ	К.	г	надъ	до коронъ	К.	г.
	150	—	10		40	–	14		20	—	14
150	300	—	20	40	80	—	26	20	40	—	26
300	600		4[illegible]	80	120	—	38	40	60	—	38
600	900	—	60	120	200	–	64	60	100	—	64
900	1200	—	80	[illegible]00	400	1	26	100	200	1	26
1200	1500	1	—	400	600	1	88	200	300	1	88
1500	1800	1	20	600	800	2	50	300	400	2	50
1800	2100	1	40	800	1600	5	–	400	800	5	—
2100	2400	1	60	1600	2400	7	50	800	1200	7	50
2400	2700	1	80	2400	3200	10	–	1200	1600	10	–
2700	3000	2	—	3200	4000	12	50	1600	2000	12	00
3000	6000	4	–	4000	4800	15	—	2000	2400	15	—
а дальше отъ каждыхъ 3000 кор. о 2 кор. бôльше, при чôмъ надвышки низшіи чѣмъ 3000 коровъ принимаются за повныхъ 3000 коронъ.				480[illegible]	6400	20	—	2400	3200	20	—
				6400	8000	25		3200	4000	25	—
				8000	9600	30	—	4000	4800	30	–
				9600	11200	35	–	4800	5600	35	—
				11200	12800	40	—	5600	6400	40	-
				12800	14400	45	—	6400	7200	45	—
				14400	16000	50	—	7200	8000	50	—
Купеческіи счеты и квиты до 20 кор. свобôдны отъ стемпля. надъ 20 до 100 — 2 гел., надъ 100 кор. — 10 гелерôвъ.				Надъ 16000 кор. платится за каждыхъ хотя бы тôлько роспочатыхъ 800 кор. надвыжка по 2 кор. 50 гелерôвъ.				Надъ 8000 кор. платится за каждыхъ хотя бы тôлько роспочатыхъ дальшихъ 400 кор. надвыжка по 2 кор. 50 гелерôвъ.			

Съ новымъ рокомъ.

Съ новымъ рокомъ, добрî люди,
Иду въ вашî хаты,
Щобъ вамъ щиро—безъ облуды,
Щастья пожелати.

Ой то щастье! Дуже дивно
Оно выглядае.
Тутъ всмѣхаесь—за хвилину
Мара его мае.

Ой то щастье! На хвилину
Часомъ лишь приплыне,
А потôмъ въ лиху годину
Й слѣдъ за нимъ загине.

Оставляе лишь у груди—
Тяжкій жаль и муки...
Тому лучше, добрî люди,
Подайте мнѣ руки

И погляньте яснымъ окомъ
Довкола всѣ дружно,
Та скажѣтъ: намъ съ новымъ рокомъ
За щастьемъ не тужно.

Бо мы маемъ »Страхопуда«,
Гуморъ и сатиру,
Тутъ—розрада, не облуда,
Кажу правду щиру.

Якъ затѣявъ ти ктось здраду
Мерзку—не хорошу,
Якъ тобѣ щось не до ладу,
Не журися, прошу.

Но въ вôльнû хвилѣ отъ труда
Спѣши лишь до дому,
Бери въ руки »Страхопуда«—
Тай вже конецъ— злому.

Отже люди—добрû люди,
На ничъ не зважайте,
Но що буде—то най буде,
Берѣтъ та читайте

»Страхопуда«. Ненарокомъ
Ôнъ дався такъ звати.
Ôнъ выстрашитъ съ новымъ рокомъ
Журбу зъ вашой хаты.

Иванъ Струкъ.

Моя перша любовь.

Було то—дуже давно. Еще чоловѣкъ ходивъ съ книжками пôдъ пахою и учився греки та латины... Кажу „учився греки та латины“, но по правдѣ то я цѣлкомъ не учився тыхъ предметôвъ, бо мавъ такого доброго професора, котрый мене такъ сердечно любивъ, що всегда за дурно першу клясу дававъ. Но якъ було такъ було, досыть, що въ тыхъ „блаженныхъ“ часахъ я ѣду на село, на вакаціи, съ чотырема золотыми пасками на ковнѣри. Ѣду и гордо споглядаю довкола, отъ хоть бы и для того, що мундуръ у мене бувъ новый, пасованый, офицерскѝ штаны, высока шапка, но а пôдъ носомъ вусъ, невеличкій еще, але можно уже було съ близка его замѣтити, особенно тогды, якъ натерлося пôдъ носомъ шкôру—якою то чорною помадою...

Отже, якъ кажу, ѣду я на вакаціи... Ѣду въ рôдне село, хотя звычайно на вакаціи я ѣздивъ по зарôбкахъ... не до Прусъ, ани въ Америку, лишь по лекціяхъ. Послѣднѝ студентскѝ вакаціи однако, рѣшився я провести дома, въ роднôмъ селѣ. А знаете чому? Ось послухайте.

Мѣсяцъ передъ закôнченьемъ шкôльного року дôстаю я—листъ. А якій чудный листъ! Маленькій а пахучій—якъ цвѣтка на левадѣ. Отже знаете уже, що то бувъ листъ вôдъ дѣвчины.

Писала ось якъ: „Мое ты не знати що! Я проведу вакаціи въ твоемъ родимôмъ селѣ — сподѣюсь що и ты тамъ будешь! Па! Твоя Стефа.“ — Но и якъ я мôгъ не ѣхати въ свое родиме село? Пріѣхавъ.

Приходжу до хаты, витаюсь съ мамою и татомъ, сестрами, и кричу: ѣсти! Матѣнка приноситъ молоко студене зъ коморы, хлѣбъ, масло, я ѣмъ, ажь отгомонъ несеся по хатѣ...

— Та добрѣ сыну, жесъ прыѣховъ, — каже мати — пôдешь хиба съ коровами въ поле, бо мы и такъ грызлися, кто ихъ пожене пасти, бо я зо старымъ иду до сѣна, а Ганка и Марина гнесъ на панскôмъ...

Ага, ждѣтъ, ажь я вамъ буду коровы пасти. Минули вже тѝ часы, якъ я вамъ коровы пасъ. И не думайте собѣ о тôмъ... Я тутъ не по то пріѣхавъ, щобъ съ коровами ходити...

— О! пôздрыйся на него, запримѣчае батько, гетъ спаношився, та де бы вôнъ ту коровы пасъ, де. Пропало.

— Га, што-жъ робити А сама-мъ си завинила, бо не треба го было зъ дому въ свѣтъ давати — додае мати и бересь прятати зô стола.

Я тымчасомъ, ничъ не пытаю, лишь иду. Иду горѣ селомъ, пôдъ лѣсъ, где надъ зелеными берегами шумнои гôрскои рѣки, въ тихôмъ самотнôмъ домику, у своего дѣдуся, старого лѣсничого, перебувала она, моя Стефа. Каждого лѣта она тамъ пріѣздила. Я знавъ ю отъ кôлькохъ лѣтъ — припала була менѣ до серця, але я не мавъ николи вôдваги сказати ѣй: люблю тебе. Оферма зъ мене бувъ такій, що дальше годѣ. Симъ разомъ, идучи до неи, съ чотырома золотыми пасками на ковнѣри, я постановивъ собѣ за всяку цѣну вызнати ѣй цѣлу правду. Бо нибы, гадаю собѣ, по що буду вôдкладати, по яку мару, а нужъ навинеся якійсь другій и свисне менѣ зъ передъ носа дѣвчину и то дѣвчину якъ золото. Е, що тамъ золото. То не золото, а діаменты, а всѣ скарбы свѣта! Така то була та Стефа моя незабутна.

Съ трѣвогою входжу я на веранду, осѣнену дикимъ виноградомъ и еще-мъ собѣ добре фри-

зуры не поправивъ, та до зеркальця не заглянувъ, якъ то я выглядаю, а тутъ отвираются двери и передо̂мною—моя Стефа.

— А!—крикнула она и зарумянившись трохи, подала менѣ руку...

Я забувъ языка въ ротѣ. Стояли мы побо̂чь себе мовчки; она зривала листки винограду и игралась ними, а я оперся о стовпъ и стою якъ фуяра. Але якось скоро мы розговорились.

— Добре, що вы прійшли—заговорила она...

— Я самъ думаю, що добре...

— Бо, видите, родичѣвъ нема, выѣхали до мѣста, братья по̂йшли купатися, а я скучаю...

— А, то я не дамъ скучати...

— Знаете, ходѣмъ на прохо̂дъ.

— Добре, ходѣмъ.

Она взяла на свою ясну головку снѣжнобѣлый панама-капелюхъ, съ оксамитною встяжкою, а въ руки китицю цвѣто̂въ, зо̂рваныхъ на скорости въ огородци—и идемъ. Выйшли мы на цвѣтисте поле — балакаемъ весело, безжурно и упоені щастьемъ, любовью и запахомъ польныхъ цвѣто̂въ, зайшли мы въ лѣсъ. Але не ишли мы глубоко, я боявся, щобъ не заблудити, щобъ не стягнути пото̂мъ по̂дозрѣнья на Стефу, що она нарочно зо̂ мною въ темно̂мъ лѣсѣ заблудила. Звычайно якъ оферма. Отже посѣдали мы на краечку лѣса и дальше балакаемъ про то и про се.

Она була бо̂льше свобо̂дна, не вязалась мною, а я зъ роду нездара— встыдався говорити свобо̂дно, встыдався еи, встыдався самъ себе. Ая, така уже моя натура. Тутъ въ душѣ и серцю ажь роится во̂дъ чувствъ — а языкъ во̂дмавляе послуху и ани рушь не хоче сказати хотьбы лишь ті два слова, які я во̂дъ давна мавъ ѣй сказати... Бо, що правда, письменно, то я уже сотки разо̂въ повтарявъ: люблю тебе... Але устно, въ чотыри очи, сказати ѣй ті слова, то уже було понадъ силы...

Но, видите, она, бѣднятко, сама менѣ якось тутъ съ помочью прійшла. Коли мы сѣли въ тѣни вонныхъ ялицъ — а передъ нами розлеглись чудні поля съ филюючими колосами, и село украшене садами, и рѣка съ крышталевыми во-

дами—я ставъ высказовати свою радôсть изъ за того, що середъ такои красы природы приходится чоловѣкови хоть якійсь часъ бути и восхищатись симъ Божимъ свѣтомъ...

— Я также дуже щаслива нынѣ, замѣчае Стефа, и то тымъ бôльше, що я не сама тутъ, а при боцѣ того, котрый менѣ чогось дуже милый.

Я зъ радости не знавъ уже що казати... Чую лишь, лиця мои горятъ, а тутъ она пристально глядитъ въ мои очи — она, та незабутна Стефа, така якась чудо-дѣвчина, съ яснымъ личкомъ, голубыми якъ небо оченятами — и шепче: Ты менѣ чогось такъ милый, такъ дуже а дуже дорогій, що, я не знаю, чи моглабъ жити безъ тебе...

Зъ лѣса повѣяло холодомъ, она сталась тулити до мене... Оперла голову на мою грудь и дальше шепотомь говоритъ: Ты менѣ зъ мысли николи не сходишь, ты и въ снѣ менѣ являешься—тебе я люблю...

И скажѣтъ людоньки, чи я мôгъ на все то мовчати? Чи я мôгъ опертись покусѣ и камѣннымъ стовпомъ стояти (бо мы уже не сидѣли, а стояли), коло неи? Нѣ, бо хоть я зъ роду нездара и оферма, то въ подôбныхъ разахъ и я умѣю знайтись... Отже притиснувъ я свôй скарбъ до груди и ставъ цѣловати уста, очи еи — до безпамяти... до безумія. Но и не знаю, якъ довго бы я тû еи устонька и очи цѣлововавъ — еслибъ чортъ но наднѣсъ еи— батька и старшого брата. Батько вернувъ зъ мѣста, братъ зъ купели, а що то бувъ вечеръ хорошій, выбрались на прохôдъ —но и, якъ грôмъ ясный зъ неба, станули менѣ надъ каркомъ...

Вмѣсто упасти батькови до нôгъ и просити о руку дочки и благословенье — я, звычайно оферма, а до того зловленый на горячôмъ учинку—стрôмголовъ полетѣвъ межи збôже—и тôлько мене видѣли.

И вôдъ того часу, я розôйшовся съ моею незабутною Стефою, не мавъ отваги показатися ѣй на очи, а не такъ ѣй, якъ еи родинѣ... Встыдався, дурный, не заглядавъ до свого села — и такъ наша любовь вôдтягнулась, гейбы забулась...

Та не забулась она... Бо я, хвилѣ тои первои любови всегда згадую яко блаженнй хвилѣ минувшого щастья, всегда тужу за ними и радъ бы, щобъ они еще хоть разъ вернулись, або хоть въ снѣ явились — тй чуднй и незабутнй хвилѣ! А могли бы и на явѣ вернутись, бо я, хоть старый уже—но еще неженатый, а она, моя незабутка Стефа, не знаю зъ якои причины, стала еманципанткою и—не хоче знову вôддаватись.

гага.

Прійди до мене!

Прійди до мене — мнѣ такъ важко...
Тобѣ я скажу свои жали,
Свои безкрайныи печали,
Свою безмежну журбу-горе,
Любовь до тебе — моя зоре!
Прійди до мене — моя пташко!

Прійди така, яку бувало,
Колись тебе встрѣчавъ я радо...
Прійди, всмѣхнися такъ, отрадо,
Якъ то давнѣйше, тямишь раю?
Пôдъ темну нôчку — при ручаю...
Прійди ще разъ — якъ то бувало...

Синява, 3. червня 1911.

Гр. Ганулякъ.

Ой кобы то...

Свѣтъ страхъ скоро поступае. Маемъ вже телеграфы безъ дроту, стрѣльный порохъ безъ дыму, можно ѣздити безъ коней, спѣвати безъ голосу (на грамофонахъ), лѣтати безъ крылъ, кобы такъ ще кто выдумавъ посагъ безъ жѣнки!

Щось трохи и по французки.

Кôньтра́ вужере́ амарі ялентре.
Вме невно́ сѣму́ хие́.
Идь тевчо́р тывсѣ паны́.
Амарі ялентре́—нагорѣ телье пасе́.

Вѣютъ вѣтры.

Теперь въ свѣтѣ, слава Богу,
Гарно намъ живеся,
На розумную дорогу
Кождый попадеся,
Въ насъ теперь богато вченыхъ,
Де не глянь найдутся.
Но въ ихъ головахъ письменныхъ:
„Вѣютъ вѣтры, вѣютъ буйнû,
Ажь дерева гнутся“.

Батьки во всѣ свои свои лѣта
Гроши добуваютъ,
То, що працею нажито,
Дѣтямъ оставляютъ.
Дѣти станутъ пôдростати,
До грошей прiймутся,
Та якъ почнутъ ихъ кидати—
„Вѣютъ вѣтры, вѣютъ буйнû,
Ажь дерева гнутся“.

Въ ранцѣ съ книжками дѣвчатка,
Въ школу поспѣшаютъ,
Чистенькû, якъ ангелятка,
Ще й свѣта не знаютъ.
Якъ тû милû ангелятка
Въ кутокъ заберутся,
Та якъ почнутъ розмавляти...
„Вѣютъ вѣтры, вѣютъ буйнû,
Ажь дерева гнутся“.

Була у насъ одна каса,
Мы гроши складали,
Пять рокôвъ все держалася,
Мы й не провѣряли.

Ревизоръ одного часу,
(А ну-жъ — попадутся!)
Якъ заглянувъ въ тую касу...
„Вѣютъ вѣтры, вѣютъ буйнѝ,
Ажь дерева гнутся“.

По городѣ весь деночокъ,
Писаки вганяютъ,
По сто и по двѣста строчокъ,
Все въ газету пхаютъ.
Святу правду доказати,
Всѣ гуртомъ берутся;
Почнешь газеты читати...
„Вѣютъ вѣтры, вѣютъ буйнѝ,
Ажь дерева гнутся“.

Л. Луч кій.

Зачитаный политикъ.

Трагикомедія безъ словъ

въ III актахъ.

Актъ I: **(Подаютъ вечеру).**

Актъ II: **(Интересна статья).**

Актъ III: **(Тверда ковбаса)**

и трагичный конецъ.

ИЗЪ ТЕКИ ДЕКАДЕНТА.

Укравъ Гр. Гр. Г-кô.

Иду самотно... Свѣтитъ сонце...
Синѣе даль—ахъ даль...
Тебе ми жаль, ахъ жаль
Иду самотно, свѣтитъ сонце...

Часомъ почую я твôй голосъ,
За серце тисне бôль...
Середъ зеленыхъ пôль
Хилится д' землѣ жовтый колосъ.

Трава колышесь на левадѣ,
Корова рычитъ: „му!"
А я не маю сну...
Трава колышесь на левадѣ.

Потôкъ шепоче щось съ тихонька,
Хоть вкрывъ го зимный лѣдъ,
Хоть вяне польный цвѣтъ,
Потôкъ шепоче щось съ тихонька.

Несутся хмары—чорнî хмары,
И громы страшно бютъ.
Слезы мои ся льютъ...
Несутся хмары, чорнî хмары.

Иду самотно—сіяе сонце,
Синѣе даль, ахъ даль...
Тебе ми жаль—ахъ жаль!
Иду самотно, свѣтитъ сонце...

Львôвъ, 19/VI 1911.

Не дався.

— Ты идешь, мужу любенькій, на прохôдъ?

— Иду, ходи и ты!

— Та, видишь, ты убрався въ нове убранье, а мôй немодный капелюхъ буде тебе лишь компромитовати.

— Но то я вôзьму старе убранье и пôдемъ на прохôдъ.

П. Р.

Въ гостинници.

Зайшовъ мужикъ въ гостинницю
Переночувати,
И казавъ собѣ скромненьку
Вечеру подати.
На вечеру принесено
Горячой гербаты,
Мужикъ сѣвъ, перекрестився
Та ставъ вечеряти.
По вечери, якъ звычайно,
Зновь перекрестився,
Заплативъ и до спочинку
Ити приладився.
Ажь наразъ го якійсь панокъ
Задержавъ, пытае:
—„Чи въ васъ ще той старой моды
Каждый ся тримае?“
„Якой моды?“—пыта мужикъ —
Не зрозумѣвъ того —
„А то тои,—каже панокъ—
Що молитесь много!“
—„А вы пане не молитесь?“
—„О я не молюся!“
„А то чому?“—„Бо я новой—
Вже моды держуся!“
Мужикъ зъ того розговору
Ставъ и задумався,
А нарештѣ на отходѣ
Ось такъ обôзвався:
„У насъ также—славный пане
Есть та мода нынѣ,
Бо у мене сеи моды
Тримаются свинѣ!“

Сильвестръ М. Калинецъ.

У лѣкаря.

— Що съ вами?—пытае лѣкарь хорого.
— Съ жолудкомъ бѣда.
— Апетитъ маете?
— Не маю.
— А якй вашй мѣсячнй доходы?
— Сорокъ золотыхъ на мѣсяцъ.
— Но то вы щасливй, если не маете апетиту. Бо що бы вы собѣ за раду дали при нынѣшнôй дороговизнѣ, еслибъ у васъ бувъ апетитъ.

Спрытный.

Дѣдъ: Перепрашаю, ласкава особо, чи вы случайно не згубили мошонки съ грôшми?

Прохожій (*оглянувши мошонку*): Нѣ, маю при собѣ.

Дѣдъ: То може бы я мôгъ просити о милостыню?

Вже о третôмъ думае.

— Ты Оксано трохи не ладно зробила. Еще нема пôвъ року, якъ твôй мужъ умеръ, а ты собѣ уже другого найшла.

— Но то на другiй разъ я уже буду ждати цѣлый рôкъ..

ЗОЛОТЙ ЗЕРНА.

Умнй люди учатся для того, щобы щось знати, ничтожнй для того, щобы ихъ люди знали.

Люби и своихъ ворогôвъ— и не буде у тебе ворога.

Неукъ не такiй ще страшный, якъ ложно выученый чоловѣкъ. Отъ ложнои бо науки походитъ всяке зло на свѣтѣ.

Въ редакціи.

— Скажѣтъ, для чого вы властиво пишете стихи?

— Я бы хотѣвъ, г. редакторъ, видѣти мое имя напечатанымъ.

— Та на що ажъ тôлько короводôвъ? Ось замовили-бъ вы собѣ визитнй карточки и безъ великихъ заходôвъ осягнулибъ свою цѣль...

* * *

Идеалистъ: Бренькôтъ грошей то щось таке немиле...

Матеріалистъ: Особенно если роздаеся въ чужôй кишени.

Дивнŷ дива.

Якъ то дивно устроеный чоловѣкъ! Ноги промочишь — горло болитъ, а промочишь горло, то ноги перестаютъ служити.

Задоволивъ его.

Шефъ: Вы всегда спôзняетесь; о пôвъ годины пôзнѣйше приходите.

Урядникъ: Но за то вечеромъ о пôвъ годины скорше выходжу...

Шефъ: Ага, но то даруйте...

Въ гимназіи.

Учитель: Глупенко! Скажи въ другôй особѣ: „мы маемъ ягоду".

Ученикъ: То буде: „мы маемъ вы-году".

* * *

Студентъ (*при испытѣ*): Чортъ знае, що за спрытъ у тыхъ професорôвъ. Очевидно они читаютъ людскî мысли, бо мене якъ разъ то пытаютъ, чого я не знаю.

Двѣ кумы.

Кôлько дѣтей у васъ кумо?
Друга поспытала,
На то перва, другой кумѣ
Журливо сказала:

— Ой тî дѣти! Вытримати
Вже съ ними не могу,
Було десять,—а шѣсть уже
Вмерло, слава Богу!

Сильвестръ М. Калинецъ.

Тоастъ.

Свадебный обѣдъ зближаеся до кôнця. Новобранцѣ хотятъ ставати отъ стола. Одинъ зъ гостей встае и, ударяючи ножемъ о шклянку, проситъ о слово. Все утихае.

„Мои панове и панѣ!“—начинае бесѣдникъ. „Мы були ось на великôмъ торжествѣ. Два молодî житья злучились нерозрывными узами, щобы нести разомъ горе и радôсть сего свѣта. Для того, мои панство, я предлагаю всѣмъ вамъ встати, пôднести стаканы и... поглянути, чи не сѣвъ кто зъ васъ на мôй новый цилиндеръ, котрый я положивъ на одно зъ тыхъ крѣселъ.“

Практична сваха.

— Алежъ бо, серденько, найшла я тобѣ жениха, пальцѣ будешь облизовати! И богатый и милый.

— А старый?

— Такъ, голубко, старый, що еще два разы успѣешь замужъ выйти.

Дурне пытанье.

— А тебе кто такъ подрапавъ по лици?

— А ты може не женатый?

— Та женатый...

— Но то пощо ставишь такѝ дурнѝ пытанья?

Якъ ôнъ оженився.

(Гуморэска.)

Мôй старый другъ Иванъ Степановичъ щось двайцять лѣтъ глядавъ жены и ніякимъ чудомъ не мôгъ оженитись. Знаете, не разъ люди просто удивлялись тому, що ôнъ, яко хорошій и жвавый хлопецъ, не мôгъ нигде найти вѣрнои своему серцю подруги. Но тутъ не було чому удивлятись, бо Иванъ Степановичъ не лѣтавъ такъ дуже низко, якъ бы то кому выдавалось. Правду сказавши, ôнъ и высоко не лѣтавъ, бо не пхався ни до князей, ни до графôвъ, однако глядавъ собѣ такои жены, якои нигде не було... Ôнъ хотѣвъ, щобы его жена була передовсѣмъ дуже хороша, а потôмъ, щобы мала троха грошей, щобы була музыкальна, учена и до того всего мала еще добре сердце. А такои, якъ вы сами добрѝ людоньки мусите признати, сегодня зô свѣчкою въ руцѣ не найде. Така історія була и съ Иваномъ Степановичемъ. Разъ найшовъ ôнъ хорошу дѣвчину, гейбы то ясне сонѣчко; а при тôмъ була и музыкальна и мала трохи грошей, но говорили люди, що она не мае доброго серця, що то злослива баба, отже Иванъ Степановичъ пôйшовъ собѣ глядати другои. Довго не глядавъ, сейчасъ навинулась, но сновь не така була, якъ ôнъ собѣ желавъ. И гроши у неи були и добре

серце, и хорошо спѣвала; но не було у неи красы. И хотя впрочѣмъ она тому не була винна, Иванъ Степановичъ не хотѣвъ съ нею женитись. Найшовъ собѣ трету. У тои були всѣ условія потребнѣ до замужія и то кажу всѣ а всѣ, лишь однихъ грошей недоставало. Иванъ Степановичъ просивъ уже о еи руку, бо бувъ переконаный, що отецъ еи не пожалуе для своеи одиначки гроша. Тымчасомъ сталось иначе. Коли именно отецъ дѣвчины згодився на подружье еи съ Иваномъ Степановичемъ, сей послѣдній пытаеся: Но, а кôлькожь я дôстану ôтъ васъ грошей, въ видѣ приданого?—На то отецъ дѣвчины зморщивъ брови и каже поважно: Мôй дорогій добродѣю! Грошей вамъ не дамъ, бо не маю, но за то дамъ вамъ мое батькôвске благословенье!—Иванъ Степановичъ покрутивъ головою, взявъ шапку пôдъ паху, уклонився гречно и— пôйшовъ глядати собѣ новои подруги.

И знову не довго глядавъ, однако та нова не мала музыкального чувства ни за крейцаръ. А Иванъ Степановичъ бувъ дуже музыкальный. Коли отже разъ попросивъ свою четверту любку, щобы що-то заспѣвала, и коли та по довгихъ короводахъ затягнула своимъ милесенькимъ голосочкомъ: „Болитъ мене головонька", то Иванъ Степановичъ, насунувши шапку на уха, чмихнувъ такъ изъ хаты, що та четверта любка, навѣть не мала часу звернути уваги, коли ôнъ то здѣлавъ.

Потôмъ приключенью ходивъ собѣ Иванъ Степановичъ щось два лѣта и не мавъ нигде ôтваги старатися о дѣвчину, бо каждôй чогось то недоставало. Я, бувало, дораджую ему: чоловѣче, та колижь ты оженишься? Таже, ты уже старѣешься и лысѣешь, отже спѣшись доки часъ, доки еще дѣвчата на тебе увагу звертаютъ, бо еще рôкъ-два, то ніяка и не посмотритъ на тебе! — Но Иванъ Степановичъ лишь злився на мене, що я на его лысину звертаю увагу и таки не спѣшився съ женитьбою.

Разъ однако пôйшовъ ôнъ собѣ на якійсь баль. Тамъ впала ему въ око хорошенька дѣвчина, а якъ довѣдався ôнъ пôзднѣйше, то она

була и богата, и музыкальна, и добре серце у неи було, словомъ, була то ангелъ-дѣвчина. Иванъ Степановичъ не мôгъ ни ѣсти, ни спати, бо днями и ночами думавъ о однôй Марійцѣ — такъ було на имя тôй новôй его дѣвчинѣ. А все складалось якъ найлучше и уже мало прійти до весѣлья, якъ наразъ що то еи батькови стрѣлило до головы и говоритъ до Ивана Степановича: Чуете добродѣю! Я скажу вамъ правду, я, знаете, люблю васъ и моя стара васъ любитъ, и дочка также, однако не желаемъ собѣ мати васъ за зятья, бо мы чули ôтъ людей, що изъ васъ не буде хорошій мужъ для нашои дочки.

Иванъ Степановичъ, учувши таку ôтправу, со слезами въ очахъ прійшовъ до своеи комнаты и проклинаючи весь свѣтъ, постановивъ собѣ уже нигде не глядати жѣнки. И таки уже и не глядавъ.

Случайно однако довѣдався ôнъ, що причиною того послѣдного нещастья, яке выдерло ему зъ рукъ незабвенну Марійку, була одна еманципантка. Ага, правда, вы може не всѣ знаете, що то суть тѣ еманципантки, отже я вамъ сейчасъ поясню. Еманципанткою именуе себе звычайно така женщина, котра довгій часъ выглядала на мужа, но не дôждавшись его и стративши уже всяку надѣю на замужье, глядае собѣ другого куска хлѣба, принимаесь за яку то серіозну роботу, добиваесь „рôвноуправненья съ мужчинами“, а при тôмъ выступае всюда, яко завзятый ворогъ мужчинъ и агитуе межи своими подругами за тымъ, щобы всѣ женщины устроили стрейкъ и не выходили замужъ за тыхъ ненавистныхъ имъ мужчинъ. Правда, може суть еще и другѣ еманципантки, котрѣ маютъ троха идейнѣйшѣ погляды и стремленья, однако я о тыхъ не говорю. Тѣ еманципантки суть якъ видите дуже спрытнѣ. Кажда дѣвчина дуже стыдаеся, если приходится ей, якъ то кажутъ, „дѣвкою“ посивѣти“. Такъ само и тымъ еманципанткамъ стыдно, що не удалось имъ звычайнымъ путемъ зловити мужа, для того они своимъ поступованьемъ будто хотятъ кождому сказати: „Та диви. я прецѣнь сама не хотѣла выйти замужъ, бо я

ненавижу той поганый мужескій родъ“.— Однако все то не стоитъ на перешкодѣ тымъ „ворогамъ“ мужеского рода, тайкомъ полювати на мужа. Но все то лишѣмъ на разѣ въ сторонѣ.

Така то видите еманципантка розбила и щастье Ивана Степановича. Була то собѣ стара, може 35 лѣтна дѣвиця, котрои природа не обдарила ни красою, ни ніякими другими свойствами и для того то бѣднятко не могло ніякого хлопця зловити собѣ на мужа. И коли стратила уже всяку надѣю на замужье, почала выступати всюда яко нечуваный ворогъ того проклятого мужеского рода, а завидуючи при тôмъ каждôй дѣвчинѣ, выходящôй замужъ, она старалася всѣмъ молодымъ залюбленымъ дѣвчатамъ шкодити. Такъ и мôй другъ Иванъ Степановичъ павъ жертвою еи честнои роботы. Гдесь бѣда, (на имя ей було Оксана, а на прôзвище Заграйко)' довѣдалась о тôмъ, що Иванъ Степановичъ любився давнѣйше въ другихъ дѣвчатахъ — и давай тымъ воювати и доносити тайкомъ Марійцѣ, тôй пятôй любцѣ Ивана Степановича, що ôнъ великій гультай и т. д.— и та еи робота ôтнесла той успѣхъ, що родичи Марійки показали Ивану Степановичу двери.

Довѣдавшись о тôмъ всѣмъ, Иванъ Степановичъ страшно зненавидѣвъ Оксану Заграйко, котра выступала, розумѣеся, также всюда яко ворогъ мужчинъ и голосила, що она николи въ свѣтѣ не выйшла бы за-мужъ. Коли отже Иванъ Степановичъ довѣдався, що то она розбила его щастье, то зъ ненависти не мôгъ навѣть на ню смотрѣти. Розумѣеся, що она ôтплачовалась ему рôвною мѣркою и ôтъ того часу обое стали непримиримыми ворогами. И ôтъ поры того тяжкого удару то таки направду ôтôйшла Ивана Степановича уже охота глядати бôльше за жѣнкою. Разъ лишь случайно впала ему въ око ничого собѣ дѣвчина, но довѣдавшись, що ôнъ зъ иннои партіи, а она була зъ иннои, отже знову не прійшло до ничого. Бо то часомъ, уважаете, суть и такî дѣвчата, котрî уважають и на политичнî переконанья женихôвъ, але такихъ-то на свѣтѣ страхъ мало. Но нещасный Иванъ Степановичъ и на таку попавъ. Коли отже бѣдачи-

ско видѣвъ, що съ тою женитьбою не дôйде до ладу—наплювавъ на все и живъ собѣ яко старый „холостякъ“, самъ одиноко. И хотя не разъ скучно ему було, однако тû скучнû хвилѣ старався ôнъ розганяти, або розрывками въ веселыхъ кружкахъ своихъ знакомыхъ, або читаньемъ книжокъ, а часто якъ прійшла фантазія, то писавъ навѣть стихи и присвячовавъ ихъ своей незабутнôй Марійцѣ. Часто знову любивъ брати за скрипку и выграваючи на ней мельодійно, спѣвавъ собѣ звычайно:

Заграй мнѣ цыгане старый, заграй — якъ я гадаю,

И грошей дамъ и вина дамъ и всего, що лишь маю...

И такъ минали дни за днями, лѣта за лѣтами. Съ часомъ однако почало ему бути чимъ разъ гôрше. Бувало, нападала его, яка то мелянхолія, чорнû думы не давали ему спокою, а часто, такû жалѣ огортали его душу, що Иванъ Степановичъ, сѣвши где то на самотѣ — плакавъ якъ мала дитина. Часто знову гостецъ доскулювавъ ему, перекидаючись зъ клубôвъ въ колѣна, зъ колѣнъ за лопатки—и така бѣда. Знакомû радили ему, що зъ тои хоробы може вылѣчити его лишь женитьба. Знову та нещасна женитьба! Рада въ раду, намовили люди Ивана Степановича еще разъ попробовати—щастья. Но якъ? Теперь, ôнъ уже старый, отже дѣло женитьбы не пôйде такъ легко. И знову журба, знову клопоты.

Разъ жалуеся ôнъ передôмною на тû свои клопоты, а менѣ тогда, случайно мелькнула въ головѣ щаслива мысль.

— Знаешь ты що, — кажу я до него, — посмотри по часомъ въ газету, межи инсераты, може тамъ объявляе яка то молодиця свою охоту выйти за-мужъ, отже можешь зголоситися до неи, може якъ разъ сею дорогою найдешь свое щастье.

— Ивану Степановичу подобалась моя рада. Ôнъ бувъ пôдписчикомъ „Газеты для всѣхъ“. Взявъ отже послѣднû нумера тои газеты, перeглядае инсераты — смотритъ, — есть славити Господа! „Женщина въ середнôмъ вѣцѣ, желала бы

познакомитись съ мужчиною— въ цѣляхъ супружескихъ. Близшй информаціи удѣлитъ редакція". Урадованный Иванъ Степановичъ спрятавъ газету въ кишеню, накинувъ на плечи сурдутъ и иде въ редакцію.

Приходитъ въ перву комнату, не застае никого. Оглянувся, ôтсапнувъ собѣ и хоче ити дальше, но серце въ немъ затрѣпоталось, гейбы схвачена на силку птиця, якійсь лякъ огорнувъ его, но якось застукавъ легко въ другу комнату. Никто не ôтзываесь. Иванъ Степановичъ ôтхиливъ тихо двери: — Чи можно?

Никто не почувъ его голосу. Вôйшовъ отже въ комнату, станувъ при дверехъ и жде, а тутъ никто на него и уваги не звертае. Доокола сидятъ редакторы и пишутъ ажь пера трѣщатъ и ни одинъ зъ нихъ навѣтъ окомъ не кине на Ивана Степановича. — Цѣкавй люди тй редакторы — думае собѣ Иванъ Степановичъ, — навѣть не поглянутъ, кто до нихъ приходитъ. Ôтъ часу до часу тотъ або другій пристане на хвильку, погладитъ рукою свою чуприну, потягне цигара, яке тлѣе передъ нимъ на попельничцѣ, потôмъ дзьобне перомъ въ каламарь, а часто и поза каламарь — и пише завзято дальше.

— Гмъ, клопôтъ, бормоче собѣ пôдъ носомъ Иванъ Степановичъ. Не мавъ ôтваги приступити до котрого нибудь зъ редакторôвъ и сказати ему, за чимъ приходитъ, бо просто троха ему стыдно було. Кашлянувъ голоснѣйше разъ, потôмъ другій разъ и вкôнци одинъ, молоденькій, чорнявый редакторъ встае, пôдходитъ до Ивана Степановича и пытаеся, чимъ може ему служити. Иванъ Степановичъ оглянувся, чи кто не слухае его бесѣды и придавленымъ голосомъ каже: Я... въ справѣ того объявленья въ вашôй газетѣ... що то одна женщина глядае собѣ мужа...

— А, то вы певно кандидатъ, говоривъ редакторъ, — прошу дуже, тамъ скажутъ вамъ въ другôй комнатѣ.... И попровадивъ его въ администрацію. Иванъ Степановичъ червоный якъ буракъ, стоитъ передъ бюркомъ администратора и жде на адресу невѣсты, котра мае стати его женою. Ось есть адреса: „Надѣя, poste restante въ

мѣстци". Спрятавъ Иванъ Степановичъ ту адресу въ кишеню и стрѣлою выбѣгъ зъ редакціи. Прійшовъ до хаты взявъ въ руки перо и пише. Що писавъ, точно сего не знаю, досыть, що за два дни дôставъ ôтповѣдь. Та его „Надѣя", писала ему, щобы въ недѣлю вечеромъ, о 7 годинѣ ôнъ выйшовъ на Замкову гору (все то дѣялося во Львовѣ), а она тамъ буде на него ждати, отже условятся, обое що-до евентуального подружья.

Въ означену недѣлю Иванъ Степановичъ ôтъ рана стоявъ передъ зеркаломъ и чернивъ собѣ уса, причѣсовавъ рештки своего волосья на всѣ способы, щобы прикрыли якось лысину и, выгладивши себе якъ слѣдъ, выбрався вечеромъ на Замкову гору.

Иде и що крокъ то пристае, бо теперь ему уже не такъ легко лѣзти пôдъ гору... Уже 40 минуло, то не то що 20, коли то ôнъ якъ воробецъ скакавъ по горахъ и вертепахъ и не чувъ ніякого змученья. Но конецъ кôнцемъ выдрапався на гору и жде тамъ на означенôмъ мѣстци, бо еи еще не було. Но довго не ждавъ. Еще не успѣвъ добре ôтсапнути, якъ передъ нимъ станула — знаете кто? — Оксана Заграйко!

Въ первôй минутѣ обое занѣмѣли. Потôмъ ôнъ, думаючи, чи то она лишь случайно тутъ не заблукалась, пытаеся еи: Чи то вы объявляли себе въ „Газетѣ для всѣхъ"?

— Та я, однако я — скорше бы смерти сподѣвалась, якъ васъ...

Иванъ Степановичъ не мôгъ до слова прійти... а Оксана продовжала дальше:

— Однако, если насъ сама судьба лучитъ, и если вы бы схотѣли менѣ простити то, що я колись була вашимъ ворогомъ, то я успѣла бы еще вамъ ôтвдячитись...

И пôднесла до очей хустину и почала удавати, що будьто плаче. А Ивану Степановичу розплываесь серце зъ жалю и начинае потѣшати бѣдну Оксану и успокоюе ю, а она чимъ разъ ревнѣйше плаче... Иванъ Степановичъ пригортае ю наконецъ до серденька и Оксана поволи при-

ходитъ до себе, утихомиряесь и обое уже, взявшись пôдъ руки, сходятъ поволи до мѣста.

И знаете, що наконецъ сталось съ Иваномъ Степановичемъ?

Оженився съ Оксаною.

И якъ они сегодня жiютъ то не знаю, бо ôтъ часу, якъ ôнъ оженився, мы оба дуже рѣдко встрѣчаемся, а если где случайно зôйдемся, то Иванъ Степановичъ навѣть не хоче зô мною говорити.

— Спѣшусь — каже — бо тамъ стара гдесь уже негодуе, що мене такъ довго нема дома.

И махнувши менѣ байдужно рукою на пращанье, бѣжитъ якъ якiй молодецъ... до своеи Оксаны. Но, чи его жене тамъ любовь до тои Оксаны, чи може страхъ передъ еи — коцюбою, того я уже не знаю.

Гр. Ганулякъ.

Не любитъ театру.

— Отже вы сусѣдо не любите театру?

— Та идѣтъ, на що менѣ театръ! Я вамъ дома такiй театръ неразъ устрою, що збѣгаются толпы людей—и слухаютъ...

Осѣнні думы

от Шмулька Менкеса.

Вже зъ сосны лишча геть упавъ
И песъ вже не пасе ша,
А красный лѣто дешъ пропавъ,
На той рôкъ не вернеша.

До теплый краѣвъ полетѣвъ
Вшѣхъ крукôвъ и вороны,
Давно цыбулѣ вже вôдцвивъ,
И редькôвъ пôвъ загоны.

На небѣ хмары якъ той дымъ
Вôдъ коминъ розстеливъ ша,
А сонцю той, що лѣтомъ грѣвъ,
Пропавъ дешъ, загубивъ ша.

Якъ бы помыи зъ цебрикъ — дощъ
Иде собѣ тай роситъ,
И квашутъ всѣ капусту, борщъ,
А вѣтеръ щосъ голоситъ.

На деревляный кôнь зъ патыкъ
Вшѣхъ бабы роблятъ клаки,
Потôмъ продаютъ въ ярмарикъ,
Бо то вже звычай таке.

Зима-зима! вшѣхъ кажутъ такъ.
Менѣ ажь страшно въ пяте,
Буде червоне — нôсъ гей ракъ —
Не выйде Сальчи зъ хаты.

А я такъ люблю ему страхъ,
Той коса еи чорне,
Бо оно менѣ часомъ, (ахъ!)
До своя грудь пригорне.

Якъ тôлько вспôмну я той часъ,
Той файный часъ вешняне,
То най то вожме заразъ фрасъ!
Такій ми жаль — мôй пане!

Неразъ, якъ шабисъ ша скôнчитъ
И тôлько кивну зъ пальча,
Якъ заяцъ—заразъ прилетитъ
До мене любый Сальча.

Ой вей гевалтъ! Салюнье мôй,
Днесь серце вже не скаче,
Диви на Шмилько бѣдный твôй,
Вно днеськи, то лишь плаче.

Пташокъ шпѣвати — переставъ.
Теперь лишь песъ забреше,
Бодай до гицель вôнъ пропавъ,
Най дѣдьки ему чеше!

Менѣ вôнъ халатъ роздеръ вшой,
Паскудне песъ, кудлате,
На що ему тримае гой,
При свое хлопске хате?

Зъ велике страхъ, я бувъ бы вмеръ,
А Сальче мôй кохане,
Зъ хаты не выйде вже теперь
Боится песъ погане!

. . . .

Зъ жалю чѣле я не здорове,
А серцю каже все: ай вай! —
Де тоте часъ мое любови
Де ты вешняне мѣсяцъ май?...

Лопушна, 20/IX 1910.

Өеодоръ Л. Гриневичъ.

Мысли.

Не той убогій, кто мало мае, но той кто богато жадае.

Мужчины зôбранî разомъ — слухаютъ себе взаимно; женщины приглядаются одна другôй.

Шинкарь пьяницю любитъ, а дочки за него не отдасть.

До дому широкî ворота — а зъ дому вузкî.

Иди скоро — бѣду доженешь; иди поволи — бѣда тебе дожене. Чи сякъ — чи такъ — передъ бѣдою не втечешь.

Лучше мати умного ворога—я дурного пріятеля.

Выговорилась...

— Знаешь моя дорогенька, ты маешь въ собѣ щось такого, чого у другихъ годѣ досмотрѣтись...

— Ага, ты маешь на гадцѣ мои гроши.. Но кобы ты знавъ, кôлько то ночей я не доспала, закимъ зложила сей капиталъ!..

При асентирунку.

— Чи долягае тобѣ що?

— Я дуже тяжко говорю.

— Е, то ничо не шкодитъ. При войску не треба говорити лишь слухати...

НОВА МОДА.

— А, добрый день... куда-жъ добродѣйка такъ идутъ?
— Та глядаю нового помешканья.
— А старе хиба не добре?
— За тѣсне; купиламъ вчера капелюхъ и ніякимъ чудомъ не хоче влѣзти до дверей...

Горе поета.

Люде добрѝ! Пожалѣйте
Бѣдолашного поета,
Що ôтъ горя, ôтъ наруги —
За слѣзми не бачитъ свѣта.
Роскажу вамъ все! Учора
Я зайшовъ собѣ въ крамничку,
Щобъ на вечѣръ запастися,
Лоеву купити свѣчку.

И гидкій, поганый крамарь
(Чи бува що въ свѣтѣ гôрше?)
Загорнувъ менѣ ту свѣчку
У мои чудовѝ вѣрши!

Ôтъ зневаги, ôтъ досады,
Не заснувъ я цѣлу нôчку:
Боже! У мою поему
Лоеву вгорнули свѣчку!

Ту поему, вѣршъ по вѣршу
Я складавъ старанно, пильно,
Перечислювавъ трохеи
Розмѣрявъ ихъ такъ прихильно;
Роскудочивши волосье,
Не одну писавъ я нôчку
И въ чудовую поему
Лоеву вгорнули свѣчку!

Я, скôнчивши ту поему,
Самъ ôтнѣсъ еи въ цензуру,
Самъ продавъ еи въ книгарню,
Самъ продержавъ коректуру.
Выдавецъ менѣ за неи
По грошеви давъ за стрôчку,
И въ такій утвôръ коштовный
Лоеву вгорнули свѣчку!

Нѣ, не хочу бôльшъ терпѣти —
На земли неправды злои,
Най же смерть мене сховае
Отъ наруги нависнои!
Напишу остатнѝ вѣрши,
Та тодѣ изъ мосту въ рѣчку.
Якъ? въ мои чудовѝ творы
Лоеву вгорнули свѣчку!

Напишу я въ заповѣтѣ:
Най сховаютъ мене въ полѣ,
Най высокій крестъ поставлятъ,
Щобъ виднѣвсь на всѣмъ роздолѣ.
На крестѣ-жъ, на вѣчный споминъ,
Мѣдну най прибьютъ табличку
И напишутъ: „Въ его творы
Лоеву вгорнули свѣчку!“

В. С—о.

Два языки.

— Чи то правда, г-нъ професоръ, що вы даете собѣ раду съ всѣми новѣйшими языками?

— Такъ—кромѣ двохъ!

— А котрй-жъ то языки дѣлаютъ вамъ найбôльшу труднôсть?

— Языкъ моеи жены и еи матери.

Цѣкава.

— Чи ты дуже мудрый соколе?

— Но такъ дуже нѣ... а для чого пытаешься?

— Бо мама казала, що ты за мудрый, абы зô мною женитись.

Монологъ рекрута.

Рекрутъ ду войска якъ нарукуе, файный мужъ зъ него выраста... Кужда дѣвчина съ нимъ романсуе, тай фестъ шпасуе—и баста.

А якъ фрайтромъ вже зôстане — глова на бокъ — плечи въ тылъ, бо панъ фрайтеръ вже, моспане, не е то, що перше былъ. Бо якъ я е —пшиложоны, — шукамъ гольки зъ енчи строны. Для вшицькего тра мьецъ гловы, то инакше не штимуе. Пошукамъ си покоіовы, шо „штаеръ-польки" танцюе.

Якъ капральомъ я зôстану, то вже инша пулитика. Втеды фрайтеръ, триста матѐръ, водъ капраля то фестъ змыка. Втеды я пошукамъ собѣ—покуіовы зъ трактыерни, и неразъ си шпасу зроби, якъ съневъ пôйду до цукерни. Тамъ скажу даць гальбу пива и гарбату съ дронгалями, а цивиль ся въ вôкно дивитъ, ща панъ капраль зô штернами, сидитъ съ голько и флядруе и дронгальки воблизуе. Штерны не е багателя, штерна въ воську много значитъ, голька не хце и дивитись, поки штерны не зобачитъ.

А якъ я стану фиреромъ — зафасую штернôвъ три! Фиръ сьи рувна офицырамъ, чако съ бортомъ, портупы. Три шустки на дзень фасуе и пуцера такожъ ма, якъ конциляръ розказуе, кригс-артикулъ у всѣмъ зна. Той вже енчу фрайлю мае, шмаранчами цѣла тхне, и француэкій языкъ знае— хресто-святый — правда е! Мае копфгутъ, шкрембулета, феркляйдунокъ зъ заду ма, а гуляе якъ прôкльета— штаеръ-польки, козака. Бо и панъ фиръ то не шпасъ—никто му не зрувна зъ васъ. Въ него файка зъ васеръ-люльку, а цыбухъ то зъ вайксу е, нимъ то що день — лупуцупу—якъ собакъ рекрутôвъ бье!

О фелебрѣ нема мовы, то ти школярь, айне копфъ, то е панъ барзъ гоноровы, а на мантли екстра кнопфъ. По нѣмецки дихтигъ знае, а рапорты то такъ здае: Геръ капитанъ ихъ мельде, що у нашôй касерне — гатъ воробецъ гнѣздо гемахтъ; ихъ бинъ гекоменъ, патычка геноменъ и до гнѣзда штуръ-штуръ, а воробецъ фуръ-фуръ!

Такъ то въ войску. Тамъ то рай!—Ано Мошку—ще разъ дай—по кватирцѣ;—фрайтеръ пье—бо ôнъ на то фрайтеръ е!

И. Г.

Поезія XX вѣку.

Про запашнѝ квѣтки,
Про зеленѝ садки,
Мы въ двадцятôмъ вѣцѣ не спѣваемъ.
И маруднѝ книжки,
Де лишь вѣршѣ тяжкѝ,
Изъ призирствомъ та съ смѣхомъ минаемъ.
Справдѣ: думку ясну
На щось въ ритму тѣсну
Замыкають навмысно, мовъ въ путы,
Коли легше менѣ
Зрозумѣти еи
Цѣлкомъ вôльну, безъ ритмъ, незакуту.
Соловейко въ гаю,
Що всю нôчь, у маю,
Безъ упину дурный галасае, —
Лютый ворогъ то мôй,—
Его спѣвъ „чарôвный"
Сонъ солодкій менѣ отбирае.
И той мѣсяця свѣтъ,
Що зъ дитячихъ ще лѣтъ
У вôкно лѣзъ и слѣпивъ намъ очи, —
Мы поетамъ дамо,
А собѣ утнемо
Лѣхтарѣ електричнѝ для ночи! —

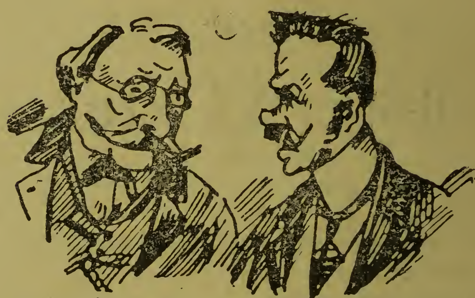
В. Дом...

Щасливый.

— Но якъ же — чи чуешься щасливымъ въ супружескôмъ станѣ?

— Дуже! Щаслившимъ мôгъ бымъ хиба бути въ станѣ кавалерскôмъ...

Перешкода.

— Чоловѣче! що люди не говорятъ о тобѣ. Страхъ!

— Що-жъ такого?

— Кажутъ, що Зарицкій ударивъ тя въ лице на публичнôмъ мѣстци.

— Та такъ.

— А ты що на то?

— Я бувъ бы му ôтдавъ, кобы не перешкода.

— Якажъ то перешкода?

— Ано та, що коли я пôдносивъ руку, щобъ ôтдати, а ôнъ мене тымчасомъ другій разъ...

И то правда.

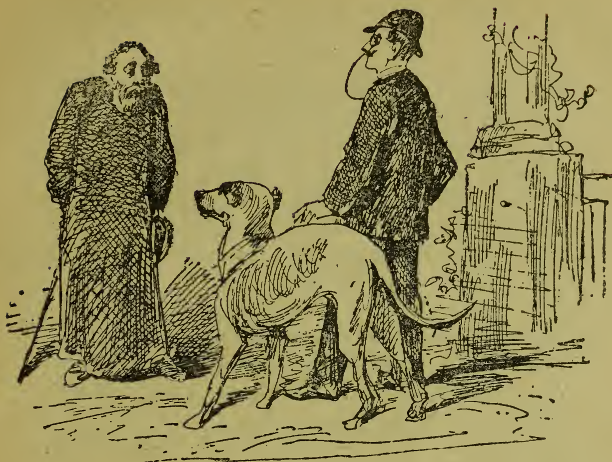
— Чи есть на свѣтѣ що гôршого ôтъ супружества безъ любови?

— О есть!

— А щожъ такого?

— Супружество безъ грошей.

ПÔДСЛУХАНЕ.

— Жиде, ты видѣвъ Парижъ?
— Нѣ, прошу ясне панъ.
— А Вѣдень ты видѣвъ?
— Нѣ...
— Но, то ты великій дурень, бо ты свѣта не знаешь.
— Перепрашаю, а чи ясне панъ були у въ Куликовъ?
— Не бувъ.
— А чи ясне панъ видѣли Броды?
— Также нѣ.
— Но, то ясне панъ также мало свѣта видѣли.

Зъ улицѣ.

— Кôлько тебе коштуе сей капелюхъ?
— Не знаю, бо купця не було въ склепѣ, якъ я его купувавъ.

На старî темы.

То бувъ чудовый мѣсяцъ май,
Цвили бозы й троянды...
Зъ старои виллѣ на весь гай,
Плывъ голосъ панны Ванды.
Спѣва, до цитры, ажь зовсѣмъ
Захрыпла зъ вѣщихъ трудôвъ:
Цидримъ-цимъ-цимъ! Цидримъ-цимъ-цимъ!
„Бодай-ся когутъ знудивъ!"

Ось жнива. Скочно граючи
Женцѣвъ проводитъ банда,
А въ виллѣ не устаючи
Спѣвае панна Ванда;
Чи день, чи нôчь, чи дощъ, чи грôмъ,
Чи крикъ сорокопудôвъ...
Цидримъ цимъ-цимъ! Цидримъ-цимъ-цимъ!
„Бодай-ся когутъ знудивъ!"

Вже осѣнь Яблока стрясли,
Капусту въ пень рубаемъ,
А панна Ванда знай спѣва'
У виллѣ тамъ пôдъ гаемъ.
Чи въ коршмѣ крикъ, чи въ церкви дзвôнъ
Луна' зъ усѣхъ усюдôвъ,
Цидримъ-цимъ-цимъ! Цидримъ-цимъ-цимъ!
„Бодай-ся когутъ знудивъ!"

Потисъ морозъ, вѣтры ревутъ
И снѣгъ поля вкрывае;
Въ безлюднôй виллѣ все ще чуть:
Бренчитъ щось и спѣвае.
Блукае голосъ середъ стѣнъ
Захрыплый зъ вѣщихъ трудôвъ:
Цидримъ-цимъ-цимъ! Цидримъ-цимъ-цимъ!
„Бодай-ся когутъ знудивъ!"

Пять день хуртовина ревла,
На шестый день ослабла;
Всю виллю снѣгомъ замела,
И Ванда на смерть ззябла.

Та духъ еи на мѣсци тôмъ
Що ночи ще марудивъ:
Цидримъ-цимъ-цимъ! Цидримъ-цимъ-цимъ!
„Бодай-ся когутъ знудивъ!“

Минуло много, много лѣтъ!
Де гай бувъ, нынѣ зѣлля;
Зарôсъ кропивою весь слѣдъ,
Де та стояла вилля.
Та въ глуху пôвнôчь въ мѣсци тôмъ
Чуть бренькôтъ страхопудôвъ:
Цидримъ-цимъ-цимъ! Цидримъ-цимъ-цимъ!
„Бодай-ся когутъ знудивъ!“

Чогожъ та бѣдна душенька
На мѣсци тôмъ заклята?
Чого покутуе, немовъ
Убила маму й тата?
И чомъ ту саму пѣсню всѣмъ
Небôжечка спѣвае?
Цидримъ-цимъ-цимъ! Цидримъ-цимъ-цимъ!
Бо иншои не знае.

И. Франко.

ЗОЛОТІ ЗЕРНА.

Люди живі любовью; любовь до себе — то початокъ смерти; любовь до бога и людей — то початокъ житья.

Не хозяинъ той, кто свого хозяйства не знае.

Женщина, котра на гвалтъ хоче бути мужчиною, то такъ уродлива—якъ той мужчина, котрый мае бабскі нравы...

Хороша служниця.

— Слухай Марыню, чи ты певна, щось не загубила того листу, якій я тобѣ передъ тыжднемъ дала и казала кинути до почтовои скринки?

— Таже певна, а навѣть могу присягнути, щомъ не згубила, бо еще маю его въ кишени.

Злодѣй.

Злодѣй сповѣдаючись, вытягнувъ священникови годинникъ и говоритъ:

— Еще маю щось сказати.

— А що таке; певно ще крадѣжь?

— Такъ!

— Но то зверни крадене до кого належитъ.

— Добре, я то вамъ отче зверну.

— Я не хочу,—каже священникъ.

— А щожь я маю зробити, если властитель не хоче приняти своеи власности?—пытае вкôнци злодѣй.

— Въ такôмъ разѣ задержи собѣ.

И священникъ спохватився, що ему годинника бракуе... але по невчасѣ, бо злодѣя уже не було.

Сумна пѣсня.

Якъ я бувъ молодый,
То дѣвчата, якъ рôй,
Все лѣтали за мною,
Не давали спокою.

Я-жъ втѣкавъ все вôдъ нихъ,
Бо гацавъ, що се грѣхъ—
Заглядати въ дѣвочі̂
Гарні̂ личка и очи.

Та за тыхъ трійцять лѣтъ,
Вже зовсѣмъ змѣнивсь свѣтъ!
Вже нема ни однои,
Щобъ лѣтала за мною.

Теперь я, колибъ мôгъ,
Не вважавъ бы—чи грѣхъ,—
Заглядавъ бы имъ въ очи,
Та ни одна — не хоче!

С. Любомиръ.

Съ женою посварився.

(Случай).

— Чортъ васъ возьми! Прійдешь зô службы домôвъ голодный якъ собака, а они, чортъ знае, чимъ кормлятъ! Та и уваги звернути не можно. Скажешь що, то сейчасъ плачъ — слезы! А дуракъ зъ мене послѣдній — що я женився!

Сказавши то, мужъ кинувъ на тарѣль ложку, ôтскочивъ ôтъ стола и трѣснувши дверми, выйшовъ. Жена зарыдала, приложила до лиця серветку и также выйшла. Обѣдъ скôнчився.

Мужъ прійшовъ до себе въ кабинетъ, повалився на софу и зарывъ свое лице въ подушку. „Чортъ тебе скусивъ женитись! — подумавъ

ôнъ. — Хороше менѣ „семейне" житье, нема що казати! Не успѣвъ еще оженитись, а уже стрѣлятись хочеся!"

За чверть годинки за двермі почулись легкй кроки.

„Такъ, само собою розумѣесь! Оскорбила, высварилась, а теперь коло дверей ходитъ, хоче миритись. Но чорта съѣшь! Скорше повѣшусь, а не помирюсь".

Двери ôтворились съ тихимъ скрипомъ и не заперлись. Кто то вôйшовъ и тихими, боязливыми кроками прямувавъ до софы.

„Красно! Перепрашай, моли, рыдай! Фигу съ макомъ дôстанешь. Чорта пухлого. Ни одного слова не добьешься, хоть умри. Сплю ось и говорити не хочу!"

И мужъ глубше зарывъ свою голову въ подушку и тихо захранѣвъ. Но мужчины слабî, подôбно якъ и женщины. Ихъ легко задобрити и усмирити. Почувши за плечима тепле тѣло, мужъ зъ разу упрямо ôтсунувся до стѣны:

„Такъ... Теперь то буде лѣзла, тулилась, пôдлизовалась.... Незадовго стане въ рамена цѣловати, на колѣна упаде. Не зношу тыхъ нѣжностей! Все таки треба буде ю оправдати. Еи не можно тревожити, особенно теперь... Помучу годинку, укараю и прощу..."

Надъ самымъ ухомъ его тихо пролетѣвъ теплый ôтдыхъ... За нимъ другій, третій... Мужъ почувъ на плечахъ дôткненье маленькои ручки.

— „Ну, Богъ съ нею! Прощу въ послѣдній разъ. Буде бѣдна мучитись... Тымъ бôльше, що я самъ провинився. Изъ-за дурницѣ бунтъ пôднявъ. Но, досыть, моя кôточко:"

Мужъ вытягнувъ назадъ руку и обнявъ тепле тѣло!

— Тьфу!!

Коло него лежала его велика собака „Діана".

А. П. Чеховъ.

Credo.

Кто кохае край свôй рôдный
Для высокои идеи;
Я жъ кохаю не для неи,
А для того, що вôнъ бѣдный.
Кто любовь свою до люду
Прибирае въ пышнѣ шаты;
Я жъ не хочу прибирати,
Бо любовь моя безъ бруду.
Кто шукае щастья-долѣ
У роскошахъ та пышанью;
Я жъ — у щирому братанью
Та въ трудѣ на рôднôмъ полѣ.
Кто вклоняеся природѣ,
Коли ѣй складае оды,
Я-жъ — спѣвецъ тои природы
При кождѣсенькôй нагодѣ.
Кто съ трiумфомъ въ честь Ваала
Вôддае красу въ наругу;
Я жъ въ душѣ ховаю тугу
За красою идеала.
Кто вôдъ запалу коханья
Вмѣе вчасно затриматись;
Я жъ кохати и кохатись
Радъ до власного сконанья.
Кто соромится признатись,
Що вôнъ чарку заживае;
Я жъ не пью, коли немае,
А якъ е — чому-жъ ховатись?
Кто смѣеся для звычаю,
Хочь ему на серци й нудно;
Я жъ смѣюся привселюдно,
Бо таку натуру маю.
Кто привыкъ пѣснѣ складати
За-для славы та поваги;
Я-жъ складаю для розваги,
Якъ нема съ кимъ розмовляти.
Кто, якъ ритмы не снуются,
Вдохновенья дожидае;
Але я... та кто ихъ знае,
Звôдки они и берутся!

М. Вороный.

А мара тамъ знае...

Панокъ цилинровый
Въ мѣстѣ парадуе,
Ôнъ панъ гоноровый,
Съ дамами жартуе.
Грôшми на всѣ боки
Всюда ôнъ кидае,
А зъ вôдки тŷ гроши,
То мара го знае.

Ахъ чудна тамъ дама
Иде, оглядаесь,
И каждому въ очи
Весело всмѣхаесь...
Волосье буйненьке
На чоло спадае,
Но чи свое власне—
То мара тамъ знае.

Разъ мати до мужа
Таке повѣдала:
Чому та дитина
До тебе ся вдала?
— Но, бо я ѣй батько,
Мужъ ôтповѣдае,
А вна ему на то:
А мара тамъ знае.

М. Струкъ.

Загадка.

— Яка рôжниця межи псомъ а клеветникомъ?

— Та, що песъ бреше въ очи, а клеветникъ по-за очи.

Анекдоты

Іойны Шмайгелеса.

Любовь то такій интересу, що ôнъ собѣ подôбне до росôлъ, котрого першихъ кôлька ложки суть за горячи, а дальшихъ за студены. Но чи не правда?

Кава то страхъ дурне напитокъ на свѣтѣ. Палится его, щобы було чорне, а потôмъ льеся зъ молока, щобы тото каве було бѣле. Даеся до кава цикорія, щобы було гôрьке а потôмъ кидаеся цукоръ, щобы було солодке. Варится, щобы було горяче, а потôмъ дуеся, щобы було холодне. Ну, чи то не дурне напитокъ?

Чи знаете чому когутъ замыкае око якъ спѣвае? Щобы показати куркамъ, що оно свою пѣсню знае на память. Таки а-зой. Оно хоче такъ приподобатися куркамъ.

Знаете котре кобыла видитъ такъ зъ переду якъ и зъ заду? Не знаете? Та слѣпе! Я маю также така кобыла, але буду ему продати, а продамъ за здорове; увидите чи такъ не буде.

А кто менѣ отгадае, що есть высше вôдъ чоловѣкъ? Никто? Що, дерево? Неправда, бо шапка. А во дивѣтъ, чи мое ярмурке не есть высше вôдъ мене.

А знаете вы, якій есть найлучшій спосôбъ, щобы не выкривляти обцасы у черевики? Ой вай, та вы ничого не знаете. Таже — ходѣтъ босо, то обцасы у черевики не будутъ николи криве.

Не розумѣе.

— Если передъ часомъ умру, то знай, що твое піянство буде причиною того.

— Я не розумѣю, що може тобѣ шкодити та горѣвка, котру я пью.

ДВАЙЦЯТЬ ЛѢТЪ НЕ ВИДѢЛИСЬ!

(Діалогъ).

Особы:
ИВАНЪ и НИКОЛАЙ.

Рѣчь дѣеся на ярмарцѣ.

(Сцена представляе корчму. Зъ однои стороны шинквасъ, а напротивъ стоитъ вузкій стôлъ и двѣ лавки. На сцену входятъ два старшѝ селяне и дуже сердечно витаются).

ИВАНЪ: Ахъ якъ то добре, якъ добре, що я тебе бачу... старый мôй пріятелю... Тажь то уже зо 20 лѣтъ мы не видѣлися!

НИКОЛАЙ: А я.. буде, буде Иванцю... Якъ то мене тѣшитъ страхъ! — Но якъ-же ся маешь старый пріятелю *(цѣлуются)*. А що коло тебе чувати? Жѣнка здорова, дѣти, худоба? Га?

ИВАНЪ: Ой друже мôй миленькій не конче менѣ добре... Худоба добре якось тримаеся то правда, але жѣнку маю не дуже, не дуже добру... Дѣти также не конче добрѝ.

НИКОЛАЙ: Щось такъ якъ у мене... такъ само... Худоба не згôрша, жѣнка кепска а дѣти... шкода говорити...

ИВАНЪ: Ахъ, якъ я тѣшуся, що мы тутъ здыбались. Дай пыска старый... *(цѣлуются)*. Не знаешь, якъ мене то тѣшитъ!

НИКОЛАЙ: И я также. Двяйцять лѣтъ! — мы не видѣлись... *(Сѣдаютъ оба напротивъ себе)*. Но якъ тамъ, кажи, чо чувати?

ИВАНЪ: Та стара бѣда. Але ты постарѣвся...

НИКОЛАЙ: Та постарѣвся... Та и ты также постарѣвся... Щось мы оба уже до ничого.. Але знаешь Иванцю щось твôй нôсъ почервонѣвъ..

ИВ.: Та почервонѣвъ... правда, але и твому ничо не бракуе... (*смѣеся*). Ты видно любишь собѣ.. потягнути? Га?

НИК.: О... я ничого не пью... Часомъ... часомъ...

ИВ.: Моя натура, цѣлкомъ моя натура... я также дуже рѣдко заглядаю до келишка... То не давнû часы, якъ то, памятаешь Николаю, якъ то мы пили?

НИК.: Ой памятаю... памятаю... Але то уже минулось... не верне... Я теперь бôльше тягну до читальни, до церкви...

ИВ.: Моя натура, цѣлкомъ такъ якъ я... Бо то, знаешь, до ничого та горѣвка... Шкода грошей...

НИК.: Шкода грошей и я такъ кажу... Часомъ, знаешь, въ товариствѣ... напьюся келишочокъ малый...

ИВ.: Моя натура, цѣлкомъ якъ я... Но, но... Я дуже радъ, що мы такъ зôйшлися. (*сновь цѣлуются*).

НИК.: Та кажи же, що бôльше у тебе чувати?

ИВ.: Та що? Чогось... менѣ всегда... нестае... Якъ худоба здорова, то жѣнка слаба, якъ жѣнка здорова то худоба... слаба...

НИК.: Такъ щось якъ у мене... Цѣлкомъ такъ само... Ось менѣ и теперь чогось бракуе...

ИВ.: О... такъ само, якъ и менѣ.. щось хибуе.. не знаю...

НИК.: Щось такъ якъ и менѣ... А дѣти? якъ тамъ?

ИВ.: Отъ якъ дѣти... А твои?

НИК.: Отъ якъ дѣти... звычайно, клопоты...

ИВ.: Ая... клопоты...

(*Хвильку сидятъ мовчки и дивлятся одинъ на другого. Розговоръ иде млаво.*)

НИК.: Ой... Иване... Щось тобѣ языкъ прирôсъ, що ничого не говоришь...

ИВ.: То само хотѣвъ я тобѣ сказати. Сидишь, и ничого не говоришь... Тажъ то уже 20 лѣтъ, якъ мы видѣлися...

НИК.: Такъ 20 лѣтъ минуло...

(*Сновь сидять тихо*).

ИВ.: Но, якъ я виджу, то треба намъ попращатись... Дома худоба...

НИК.: Такъ, такъ, треба намъ попращатись, бо и такъ якось человѣкови днесь щось хибуе.

ИВ.: Ая... Но бувай же здоровый... Може мы уже николи... не увидимось.

НИК.: А, я, може николи... Шкода, шкода, щосьмо якось такъ трафили... Але знаешь...

ИВ.: Ая!... Але знаешь, може мы бы...

НИК.: Та, такъ... може бы мы оба... напилися чогось?...

ИВ.: Ая! — Та нибы, то правда... я дуже рѣдко пью...

НИК.: Та и я дуже рѣдко... але нынѣ... по двайцяти лѣтахъ...

ИВ.: Ая, по 20 лѣтахъ... Здало бы ся... Тôлько то чоловѣкъ не пье... Не люблю той сивухи.

НИК.: Та посидьмо такъ...

(*Сидятъ хвильку и оба позѣваютъ*).

НИК.: Щось ты дуже позѣваешь...

ИВ.: Ая, щось такъ якъ ты...

НИК.: Якъ виджу то мы готовî тутъ заспати...

ИВ.: Ая! заспати... А шкода... Двайцять лѣтъ минае...

НИК.: Такъ! Двайцять лѣтъ минае, а мы якось такъ дурно сидимо...

ИВ.: Ая... такъ дурно... Шкода часу...

НИК.: Та шкода... Треба ити...

ИВ.: А я... треба ити... Двайцять лѣтъ минае!...

НИК.: Такъ, двайцять лѣтъ, а намъ... а намъ спатися хоче...

ИВ.: Ая, спатися хоче... Не шкода то?

НИК.: Та шкода... але... щожь...

ИВ.: Ая! -- але щожъ... ты ничо не пьешь, та и я ничо....

НИК.: Такъ, такъ. Ты ничо и я ничо!

ИВ.: Я уже цѣлыми днями за книжкою и газетою сиджу.

НИК.: Та я такъ само.

ИВ.: А тутъ можно бы щось и лыкнути.

НИК.: Та я такъ само кажу.

ИВ.: Двайцять лѣтъ! Але пропало, ходѣмъ гетъ...

НИК.: Иванцю! — Та якъ?! По 20 лѣтахъ мы такъ маемъ розôйтись?

ИВ.: Ая! — Та справдѣ не выпадае! — Пôду возьму малу флящину!

НИК.: Ая! — малу флящину! Буде досыть.

(Иванъ иде до шинквасу, бере фляшку горѣвки и сѣдае до стола).

НИК.: *(также сѣдае).* Бо я, знаешь не дуже теперь за горѣвкою.

ИВ.: Ая! моя натура... Я также не дуже... Але... нынѣ *(наливае келишокъ).* Здоровъ Николаю!

НИК.: Здоровъ Иванцю... Дай намъ Боже всего добра!

ИВ.: *(подае фляшку Николаеви).* Но пій, кажу тобѣ дуже файна!

НИК.: *(наливае собѣ чарку)*: На здоровье и щастье намъ старымъ пріятелямъ! *(пье).*

(Ôтъ теперь ничинаютъ оба весело и голосно говорити):

ИВ.: Бôйся Бога! Двайцять лѣтъ минуло. Якій то великій часъ, кôлько то чоловѣкъ пережив... на свѣтѣ... Було часомъ добре, часомъ зле... але якось чоловѣкъ... знаешь, пхае бѣду напередъ себе...

НИК.: Га, га... Двайцять лѣтъ знаешь, то гейбы половина житья чоловѣка... Кôлько то я разôвъ споминавъ жѣнцѣ о тобѣ, кôлько то разôвъ выбирався я до тебе...

ИВ.: *(перерываючи)*: Не забудь свого! — А кôлько то разôвъ вспоминавъ я о тобѣ ... якъ то мы еще... бувши молодшими.... гуляли на музыцѣ.... а якъ мы тамъ пили... Ей то були часы... Часомъ знаешь...

НИК.: *(перерывые)*: Не забудь свого! — Якъ собѣ пригадаю тото, якъ то мы оба залицялись до тои Катарины... Разъ ты пôйшовъ до неи, а я знаешь...

ИВ.: (*перерывае*): Не забудь свого! — А пригадуешь собѣ Николаю, якъ то мы оба... збили того Петра Кривоноса, за то що....

НИК.: (*перерывае*): Не забудь свого! — А Ксеню памятаешь, якъ то она тобѣ лобъ горшкомъ розбила, якъ ты до неи...

ИВ.: (*перерывае*): А того... Гаврила памятаешь, якъ ôнъ тебе разъ... вдаривъ въ пащеку, що ты ажь перевернувся? — Або того Илька що то...

НИК.: (*перерывае*:) Не забудь свого! — Ты певно уже забувъ, якъ тебе зъ корчмы шандаръ взявъ... за бôйку!

ИВ.: Ой були то добрî часы, були! — Всьо минулось... (*наливае собѣ келишокъ*). Но на здоровье твое Николаю!

НИК.: Пій здоровъ Иванъ! Дай Боже, абы мы еще за двайцять лѣтъ зôйшлися здоровî и веселî якъ теперь... (*пье*).

ИВ.: Правда, дуже добра горѣвка?

НИК.: Такъ дуже добра... Якъ то она намъ... языки розвязала...

ИВ.: А якъ тамъ у васъ на селѣ? Читальню маете?

НИК.: Маемо, але я тамъ не дуже люблю заходити, бо тамъ всьо дуже мудре, самî вченики.

ИВ.: Моя натура... Я плюю на всѣ читальнѣ. Тамъ уважають одинъ на другого, абы, сохрани Боже, до корчмы котрый не зайшовъ... У насъ есть читальня... але дѣдька старого варта...

НИК.: Шкода часу... Здоровъ Иванцю!

Ив.: (*наливае собѣ*): Здоровъ Никольцю!

НИК: Якъ я виджу, то мы оба якъ капля воды.. дôбралися до себе... Двайцять лѣтъ! то великій протягъ часу... Якъ бымъ видѣвъ еще тебе Никольцю... Чорне волосье, червоный на лици, хлопъ якъ... медвѣдь... А теперь... старый, уже сивый, тôлько нôсъ почервонѣвъ тобѣ якъ макъ у житѣ...

ИВ.: Щось такъ якъ тобѣ... Мы оба добрались видно... Ано піймо Никольцю! На здоровье твое!

НИК.: Пій здоровъ! (*наливае собѣ*): На здоровье твое! Гей, гей! Якъ то на свѣтѣ дивно бувае... Где бы я сподѣвався тебе нынѣ здыбати тутъ на ярмарку.. Але знаешь, я мавъ нынѣ такій сонъ...

ИВ.: (*перерывае*): Ая и я мавъ нынѣ сонъ...

НИК.: Снилося менѣ...

ИВ.: Ая снилося менѣ... знаешь такъ: Гдесь иду я... черезъ село... и якъ звычайно вступивъ...

НИК.: (*докôнчуе*): До корчмы! — Моя натура! — Цѣлкомъ якъ я... Но, и що дальше?

ИВ.: Но и тамъ побачивъ я тебе...

НИК.: Но, но... и що дальше?

ИВ.: И ты, знаешь, казавъ дати другу фляшку, бо тая уже пуста.... (*дивится*)... А що може не сповнится той сонъ?

НИК: А менѣ снилося...

ИВ.: (*перерывае*): Але най насамперѣдъ мôй сонъ сповнится! (*дае ему фляшку*).

НИК.: Але добре, добре Иванцю.... Тажь двайцять лѣтъ минае... (*Иде по горѣвку*).

ИВ.: Ая двайцять лѣтъ!

(***Приходитъ нова фляшка. Наливаютъ собѣ ôтразу по двѣ чарки.***)

ИВ.: (*дивится на Ник.*) Моя натура, цѣлкомъ моя. — Дай тобѣ Никольцю Богъ здоровье, абы тобѣ щастье плыло такъ солодко (*пье*) якъ та горѣвка!

НИК.: (*уже пьяный*): За мои гроши не штука такъ говорити!

ИВ.: (*злый*): А що-жъ то не все одно?

НИК.: А нѣ! — То цѣлкомъ що иншого! Знаешь якъ ты принесешь свою... (*пье зъ цѣлои фляшки*).

ИВ.: Та чекай, дурный! — (*выдирае ему фляшку*). Та чого спѣшишься такъ... Я ще принесу! (*пье*).

НИК.: (*злый*): Але зъ тебе свинья, най же тебе чортъ куцый возьме.. Та якъ можна чоловѣкови зъ пыска выдирати...

ИВ.: На, маешь!... Бери и пій!

НИК.: (*хоче пити*): Таже порожна!

ИВ.: Ая порожна... Треба бы...

НИК.: А я треба бы трету принести...

ИВ : Ая трету... принести....

(*Оба споглядаютъ на себе мовчки*).

НИК.: Но?

ИВ.: Но?

НИК.: И якъ буде, принесешь?

ИВ.: Таже не будь свинею...

НИК.: Та ты не будь свинею... Таже мою горѣвку выпивъ...

ИВ : А ты моеи не пивъ?

НИК.: Та я знаешь... я не люблю сваритись.

ИВ.: Моя натура... И я не люблю ся сварити:

НИК.: Але теперь на тебе припадае черга пôйти...

ИВ.: Та якъ на мене?! — Чи ты здурѣвъ! Где то маешь написано, що теперь на мене черга прійшла?

НИК.: (*злый*). Где написано?

ИВ.: Ая, где написано?

НИК.: (*встае злый*): Знаешь ты що, ты роби дурня зъ такого, якъ ты самъ...

ИВ.: (*встае*): Ая! — Такого якъ ты дурня...

НИК : Знаешь, я не знавъ, яка ты свинья...

ИВ.: А я... также не знавъ, яка ты свинья...

НИК.: Кобымъ бувъ знавъ, то втѣкавъ бы ôтъ тебе якъ ôтъ чорта...

ИВ.: А я также втѣкавъ бы, якъ ôтъ чорта.

(*Оба ходятъ затачаючись, и ничого не говорятъ до себе*).

НИК.: Иванцю!

ИВ.: Чого хочешь.

НИК.: (*иде до него*): Двайцять лѣтъ мы не видѣлись. Давай пыска. (*Цѣлуются, а потôмъ сѣдаютъ на своихъ мѣстцяхъ*).

НИК.: (*съ плачемъ*): Иванцю, може ты на мене гнѣваешься?...

ИВ.: А може... я тебе образивъ? — То я тебе заразъ перепрошу. (*Бере фляшку иде до шинкваcу, и приноситъ горѣвку*):

НИК.: (*съ плачемъ*): Яке то добре сердце у тебе... ажь любо....

ИВ.: Ая... ажь любо...

НИК.: (*Наливае чарку и держитъ въ рукахъ*).

ИВ.: (*видирае фляшку*): Пусти, пусти Никольцю... Теперь черга на мене...

НИК.: (*начинае спѣвати захрыплымъ голосомъ*):

Дай намъ Боже добрый часъ,
Якъ у людей такъ у насъ,
И въ щасливу годину,
Розвеселѣмъ годину...

ИВ.: Зле! — Чись здурѣвъ? Таже такъ:

(*Начинае*):

Дай намъ Боже добрый часъ,
Якъ у людей такъ у насъ.
И въ щасливу годину...
Розвеселѣмъ родину...

(*Оба*): Ой ну, ну, ой ну, ну. Розвеселѣмъ,
НИК.: } годину!
ИВ.: } родину!

ИВ.: (*тручае Николая*): Зле!.. „Родину“! а не „годину“... старый осле!

НИК.: (*встае*): Ты старый псе, ты мене тручаешь?! (*замѣряесь ударити Ивана але заточуесь*): Но якъ тобѣ дамъ...

ИВ.: Що ты менѣ?..

НИК.: А я тобѣ... (*выдирае ему фляшку*): А чому горѣвку берешь?

(*Выдираютъ собѣ фляшку, котра паде на землю*).

ОБА: Пропало!

НИК.: Ани тобѣ, ани менѣ!

ИВ.: Ая, ани тобѣ, ани менѣ!

НИК.: Ставляй ще одну.

ИВ.: Не буду... Най... чортъ возьме... — не буду...

НИК.: Нѣ. То ты свинья... Не хочу тебе знати...

ИВ.: Иди до чорта матери, ты заволоко якійсь...

НИК.: Кому ты таке говоришь, ты...

(*Иванъ тручае его. Начинаесь бôйка... Входитъ полицай и бере обохъ съ собою... Въ дверехъ оба еще цѣлуются и пôдъ командою полицая выходятъ.*

(*Куртина паде.*)

Ив. Болкотъ.

Въ книгарни.

— Чи творы Гоголя у васъ можно дôстати?
— Можно прошу....
— А Шевченка маете?
— Есть.
— А Толстого?
— Также есть.
— А щось зъ чужои литературы, примѣромъ Ибсена?
— Также есть; показати?
— Нѣ дякую, я на разѣ возьму собѣ—„Сонникъ египетскій"...

ПРИПОВѢДКИ.

Вôнъ бы робивъ, та его рукавы болятъ.

Давнй пригоды боронятъ вôдъ шкоды.

Вôдчепися — напастнику — я не була на празднику.

Де господарь не ходитъ, тамъ нива не родитъ.

Брехати — не цѣпомъ махати.

Не поклонишься — не пôдоймешься въ гору!

Не мавъ лиха — та оженився.

Млынъ меле— мука буде; языкъ меле—бѣда буде.

Слова правды.

Гости першого дня — золото; другого — срѣбло; а третого — мѣдь, хоть до-дому ѣдь.

Много есть такихъ людей, що вмѣютъ смѣло ити на смерть, но мало такихъ, що вмѣютъ смѣло жити.

Чимъ меньша у жѣнки ручка, тымъ бôльше она може взяти грошей.

Небо гнѣваеся на насъ за грѣхи — а свѣтъ за наше добро.

Женщины то адвокаты; они найвымовнѣйшй тогда, коли не маютъ раціи.

ВЪ КОРЧМѢ.

— Куме Иване, напійтеся еще гальбу пива.
— Якось не хочеся пити.
— Таже то лишь худоба пье тогды, коли ей хочеся, а чоловѣкъ повиненъ пити тогды, коли даютъ; бо чимъ бы чоловѣкъ рôжнився вôдъ худобы?

* * *

На дворѣ вѣтеръ дувъ холодный,
И нôчь зближалася глуха —
Я плакавъ змученый, голодный,
И вслухувався въ вѣтру шумъ,
Въ нѣмъ чувъ я гордый любки глумъ;
„Ты любишь дуже?... Ха-Ха-Ха!“

* * *

Минулися днѣ мукъ и кары,
И нôчь минулася глуха,
Пôднявся зъ яру я пôдъ хмары —
Ажь чую, любко, голосъ твôй:
„Люблю тебе, соколе мôй!“
Та я смѣюся: ха-ха-ха!...

В. П.

РОЗЧАРУВАВСЯ...

— О, мôй любый! Ты — всѣ мои скарбы...
— Та якъ? А я думавъ, що у тебе есть посагъ?!

Причина.

— Що то въ тебе синякъ на чолѣ?
— Та се пôзавчера я пôзно повернувся до дому, тай несподѣвано наткнувся...
— На одвѣрокъ?
— Та нѣ, на жѣнку!...

Межи iерусалимскою шляхтою.

— Овъ фе Мойше—якій ты дуже брудный?
— Таже ты ще бруднѣйшій...
— Но добре, але я десять лѣтъ старшій.

Договоръ службовый.

— Принимаю тебе до службы, але маешь знати, що у мене муситъ бути все въ своемъ порядку, по войсковому. Рано встати о семôй, снѣданье о осьмôй, обѣдъ о дванайцятôй, вечера о пôвъ до осьмой, а спати о девятôй.

— Но, если бôльше ничо не треба робити, то я на все то пишуся дуже радо.

Три рады.

(Зъ сербского).

Живъ одинъ богатый чоловѣкъ, у котрого бувъ одинъ сынъ. Въ глубокôй старости, передъ своею смертью призвавъ вôнъ сына и давъ ему такй рады: Сыну мôй, николи не вѣрь женѣ, не уважай твоимъ пріятелемъ того, котрый судитъ, и не начинай дѣла съ новымъ купцемъ. Коли отецъ умеръ, сынъ за якій то часъ одружився и съ женою проживавъ щасливо и въ сгодѣ. Съ часомъ прійшли ему на умъ перестороги батька и вôнъ постановивъ о ихъ правдивости переконатись. Запôзнався еще съ однимъ судьею и въ коротцѣ стали они оба великими пріятелями. Послѣ зайшовъ до одного нового купця, познакомився съ нимъ, пожичивъ у него сто дукатôвъ. Наконецъ купивъ на торговици одного барана, заколовъ его ночью, кинувъ въ мѣхъ и принѣсъ въ свою хату. Коли прійшовъ передъ дôмъ, позвавъ свою жену, щобы принесла ему ключъ вôдъ магазину. Жена выйшла зъ хаты, подала ему ключъ и запытала: „А що ты несешь въ мѣху?“ Чоловѣкъ отвѣтивъ ей: „Встрѣтивъ я одного чоловѣка, посварився съ нимъ трохи — и ударивъ его одинъ разъ по головѣ такъ, що вôнъ на мѣстци упавъ мертвый. Скрыемъ его теперь въ магазинѣ, но ты никому ничого не говори о тôмъ!“ Жена увѣряла его, що не скаже никому; они понесли мѣхъ въ магазинъ и оставили его тамъ. На другій день мужъ немного поспоривъ съ женою и ударивъ съ легка жену по лици. Якъ лишь вôнъ то сдѣлавъ, почала она въ гнѣвѣ на весь голосъ кричати до него: „Розбôйнику и заволоко! Ты убиваешь людей по дорозѣ и хочешь и мене уже убити!“ На крикъ жены зôйшлись сосѣды и смотрятъ на все; жена однакъ не затихла, но начала еще сильнѣйше кричати и розсказала, що мужъ ей убивъ на дорозѣ чоловѣка и скрывъ его въ магазинѣ. Въ тôмъ надôйшовъ и судья и приказавъ привести его передъ судъ. Коли бувъ уже въ судѣ, запытавъ его судья: „Твоя жена каже, що

ты убивъ чоловѣка. Чи то правда?" Чоловѣкъ отвѣтивъ: „Могло бы и такъ бути!" Тогды судья, котрый бувъ передъ тымъ великимъ его другомъ, безъ дальшого слѣдства сейчасъ засудивъ того чоловѣка на висѣлицю. Коли вели его на мѣстце, где стояла шибениця, черезъ товпу, пôзнавъ его купецъ и завôзвавъ: „Пождѣгъ, вôнъ виненъ менѣ сто дукатôвъ, нехай впередъ уплатитъ, а послѣ возьмѣтъ его на висѣлицю." Тогды подумавъ собѣ чоловѣкъ: „Мôй отецъ правду говоривъ и я о тôмъ переконався". По тыхъ словахъ добувъ сто дукатôвъ, подавъ ихъ купцеви, и сказавъ: „Не убивъ я чоловѣка, но заколовъ барана, кинувъ его въ мѣхъ и лишивъ въ магазинѣ, а женѣ сказавъ, що я убивъ чоловѣка и хочу его скрыти въ магазинѣ; —тымъ я хотѣвъ переконатись, чи жена менѣ вѣрна, чи любитъ щиро." На тй слова всѣ здивовались и поступили въ магазинъ, где найшли заколотого барана въ мѣху. Чоловѣкъ бувъ увôльненый. И такъ переконався вôнъ о правдивости батькôвскихъ пересторогъ.

Пригода.

Оженився молодый чоловѣкъ съ молодою красавицею—але нѣмою... Не журився тымъ чоловѣкъ, бо мавъ спокôй въ хатѣ, жена мовчала и були обое щасливй.

Разъ въ домѣ тôмъ, где жила та щаслива пара, повставъ пожаръ, Мужа не було дома лишь сама жѣнка-немова. На видъ огня, пôдъ вплывомъ перестраху—жена промовила...

И коли мужъ вернувъ, она витае его окликомъ: Я уже говорю и буду говорити!

А мужъ почувши то, думаете, що утѣшився? Онѣмѣвъ знову ôнъ— зô страху...

Робѣмъ интересъ!

— Може я днесь що куплю... Яке старе сурдутъ, черевики?

— Не маю ничо, бо ты жиде за пôвдурно хочешь брати.

— Но, то я за тоте штаны, що я ихъ вчера оглядало, дамъ два короны.

— Мало—дай пять.

— Знаете що пане офицеръ! Робѣмъ интересъ! Я дамъ пять коронъ, але вы увôльнѣтъ мого сынъ Шмильке ôтъ войска... Прошу есть пять коронъ за тоты подерте штаны.

Бѣдачиско...

— Що то значитъ г-нъ докторъ, що мôй мужъ всегда въ ночи говоритъ черезъ сонъ?

— То значитъ, що въ день вы не даете ему прійти до слова, отже бѣдачиско хоть въ ночи хоче выговоритись.

Зъ супружескихъ розговоро̂въ.

— Передъ слюбомъ говоривъ ты менѣ, що здѣлаешь менѣ рай на земли, а теперь не хочешь купити новои сукнѣ.

— Дорогенька! Та що-жъ тобѣ въ раю по сукни?

Хороший майстеръ.

Тато гиблюе дошку, а малый сынокъ приговорюе:

— Гиблюйте, тату, гиблюйте! Я пото̂мъ зайду съ сокирою та поправлю за вами.

Иванъ Крутило въ судѣ.

Иванъ Крутило пожичивъ у Мошка Рудого 20 гульденôвъ. Бѣдный Иванъ сплачовавъ ту суму три роки, т. е. дававъ жиду на сплату капиталу по 1 або 2 гульдены, а за проценты все зъ господарства: яйця, картофли, фасолю, збôже и т. д. кромѣ сала и щетины. Наконецъ Иванъ Крутило вычисливъ, що уже сплативъ весь довгъ и коли Мошко Рудый сновь прійшовъ по „рату" и проценты, выкинувъ его зъ хаты. Мошко Рудый пôзвавъ Ивана Крутилу передъ судъ за довгъ въ сумѣ 5 гульденôвъ и за „потурбованье".

Станувъ Иванъ передъ судъ.

Судья пытае: Якъ вы называетесь?

Иванъ каже: Называюся Иванъ Наконечный, а пишуся Иванъ Крутило.

— Що то значитъ? „Называетесь" иначе, а „пишетесь" иначе?

— То значитъ, що я записаный въ метрицѣ Иваномъ Крутилою, а въ селѣ мене называютъ Иваномъ Наконечнымъ.

— Скôлько вамъ лѣтъ?

— „Старôсть не радôсть", уже 60 лѣтъ.

— Чи вы знаете, що за побитье Мошка Рудого будете караний?

— Знаю. Богъ за зле карае, а за добре нагороджае.

— Вы пожичили у Мошка Рудого 20 гульденôвъ?

— Пожичивъ. „Якъ бѣда, то до жида."

— А скôлько ему ôтдали?

— Все. Заставився, а поставився.

— Вы знаете, що вы маете говорити правду?

— Знаю. Правда выходитъ на верхъ, якъ олива на воду.

— Есть у васъ квиты, що вы все заплатили?

— Богъ мае квиты, а я неписьменный.

— Дурницѣ говорите.

— Дурней не орютъ и не сѣютъ, сами родятся.

— Розказуйте коротко и отвѣчайте на мои пытанья. Въ якій часъ прійшовъ до васъ Мошко Рудый?

— Рано. Кто рано встае, тому Богъ дае.

— Щó? Прецѣнь вы его побили! То и то Богъ давъ?

— Котюзѣ по заслузѣ.

— Отъ-же, Мошко Рудый прійшовъ, а вы якъ его приняли?

— Чимъ хата богата, тымъ рада.

Судья нетерпеливо перерывае и сердится:

— Отповѣдайте коротко и скоро и то лишь на мои пытанья!

— Высокій суде! Люди говорятъ: Поволи, то и стару злапаешь.

— Отповѣдайте лишь на то, о що я пытаюсь, а не говорѣтъ дурниць.

— Еще ся той не уродивъ, щобы всѣмъ догодивъ.

— Если не будете ôтповѣдати на мои пытанья, прикажу васъ за непослухъ всадити въ арестъ.

— Высокій суде! Съ великой хмары малый дощъ. Не дѣлай ближному твоему, щó тобѣ не мило.

— Признаете, що вы виннû Мошкови Рудому 5 гульденôвъ?

— Сто разъ присягну, що нѣ. Кажуть: Жидôвске и панске не пропаде, но — Богъ не выдасть, свинья не зъѣстъ.

— Признаете, що вы три разы ударили Мошка Рудого въ шею и выкинули его зъ хаты такъ, що ôнъ черезъ порôгъ упавъ?

— Высокій суде! Що за богато, то и свиньи не любятъ. Три разы я его не ударивъ, а впрочѣмъ: Молчи, язычку, будешь ѣсти кашечку.

Судья и писари громко смѣются.

— Высокій суде! Выбачайте...

— Що вы хотѣли сказати?

— Съ кого ся насмѣхаютъ, съ того люди буваютъ.

— Такъ правда, що вы ударили Мошка Рудого?

— Отъ напасти, не пропасти.

— За побитье Мошка Рудого судъ засудивъ васъ на добу арешту.

— Кто терпенъ, тотъ спасенъ.

— И на уплату коштôвъ процесу.

— Стало на юшку, стане и на петрушку.

— Годитесь на кару?

— Головою стѣны не пробьешь. Но кто пôдъ кимъ яму копае, самъ въ ню впадае.

— Отъ уплаты 5 гульденôвъ довгу судъ васъ освободивъ, бо Мошко Рудый не доказавъ, що вы ему виннî.

— Добро псу муха, якъ палкою поза уха.

— Если не перестанете говорити, то вамъ пôдвысшу кару.

— Взявъ чортъ колыску, нехай бере дѣтину, а впрочѣмъ: Мова мовится, а хлѣбъ ѣстся.

МИЛА ЗГАДКА.

Смотрю я на березу,
У моего ôкна,
Одну и ту же згадку,
Во мнѣ родитъ она...

Часы то були краснî,
Щасливый бувъ то вѣкъ,
Коли мене мôй батько,
Березовъ часомъ сѣкъ!...

ВЪ РЕСТАВРАЦІИ.

Гость до кельнера: Чому вы мене всегда называете професоромъ?

Кельнеръ: Бо вы по каждôмъ обѣдѣ у насъ щось забудете, або книжку, або парасоль...

Finia мае голосъ!

Menżczyźni wy zbuje,
Ja w oczy wam pluje,
Bo ju was, hultaje, mam dość;
Ja ładna dziwczyna,
Liczko jak malina,
Wy — pyskiem krencicie, — psia kość!

Jeden z drugim — pal cie sześć,
Nie chcem ju was znać,
Wy kradniecie pannom cześć,
Trzeba się was bać!

Czy młody, czy stary,
Ma swoje pszywary,
Bo taki ju dzisiaj je swiat.
Ty złapiesz go w sieci,
A on ci uleci,
I zginoł i przepad — psu brat!

Ja jusz dobże o tym wim,
Pszekonałam sie.
Jak zaczepio — powiem im:
Nie zdurżycíe — nie!

Choć jeszcze ja młoda,
Urody mej szkoda
To wszestko mi jedno — psia mać.
Pujde do klasztoru
Nie splamie honoru,
A jak by coś beło — dam znać.

Winc na razi żegnam was,
Bońdź mi swiecie zdruf;
Jak szcze bende mniała czas,
To zaśpiwam znów!

Поважный розговоръ.

— Слухайте, чортъ васъ бери! Я собѣ взявъ васъ на вакаціи, абы вы учили мого сына, абы вы приготовляли его до испыту, а вы вмѣсто того волочитесь съ моею женою по лѣсѣ.

— Могли бы вы бути трохи вѣжливѣйшимъ. Я съ вашою женою также занимаюся серіознымъ дѣломъ; она интересуеся ботаникою, а я, якъ знаете, знатокъ природы.

— О то и менѣ иде. И прошу васъ — пильнуйте моего сына, а природною ботаникою съ женою займусь я самъ!

ПРАВДА.

— Якй у тебе средства до житья?

— Кромѣ доброго жолудка — нема ніякихъ.

ЗЛЫЙ ЯЗЫКЪ.

— Скôлько бы ты давъ лѣтъ нашôй новôй касіерцѣ?
— Не давъ бы ни одного.
— А то чому?
— Бо она своихъ мае достаточно.
— Та диви якъ молоденько выглядае.
— А, то уже заслуга аптеки и дрогуеріи.

Монологъ піяка.

Хоть убійте мене, то не скажу вамъ, чи я кого бивъ, чи кто мене, бо ничого не знаю. И поки не дôстану вôзванья зô суду, то таки и не буду знати.

Поумнѣвъ.

— Знаешь, Галю, що по слюбѣ,
Мужъ зовсѣмъ мôй ошалѣвъ.
— Бути може? Въ самôмъ дѣлѣ?
Мôй, напротивъ, поумнѣвъ.
Навѣть самъ ôнъ съ тымъ здрадився,
И признався менѣ такъ,
Що коли зô мновъ женився,
То оселъ бувъ и duракъ,

Также авансъ.

— Чому ты уже покинула фрайтра и ходишь съ капралемъ?

— Прецѣнь и менѣ належится якійсь авансъ.

Пôсля пословицѣ.

— *Артистъ*: Представь собѣ, що зô мною случилось; я выгравъ самъ свôй образъ, котрый я намалювавъ и подаривъ фантовôй лотеріи.

Пріятель: — Ано сталось пôсля пословицѣ: Кто пôдъ кимъ яму копае, самъ въ ню впадае.

ДИВНЕ ДИВО.

Гмъ! Що то мае значити? Якъ я дома съ жѣнкою, то она называе мене: ȏсломъ, дурнемъ, фуярою... А якъ гдесь выѣдемъ, то она кличе мене: Мȏй дорогiй Михасю!

НА НОВОМОДНѢ ТЕМЫ.

—ө—

Новомодна любовь — не кȏнчится николи супружествомъ.

Новомодне супружество — заключаеся звычайно безъ любови.

Новомодна дамска фризура — не есть николи власна; такъ само маеся рѣчь съ зубами.

Новомодный патрiотъ не есть николи патрiотомъ.

Новомодный ученый есть часомъ старомоднымъ осломъ.

Еще хочеся...

— Вамъ бы належало трохи меньше пити.

— Та я пробовавъ, но мало чоловѣкъ вы́пье — то еще хочеся!...

Оферма.

— Ходѣтъ, выпьемъ горѣлочки.

— Дякую, я не пью.

— Та закурѣтъ папироску!

— Дякую, я не курю.

— То позвольте представити васъ моимъ дочкамъ....

— Дякую, я не женюсь....

ВСТЫДАЕСЯ.

— Прошу егомостя — приношу на заповѣди, але прошу лишь одинъ разъ оголосити.

— А то для чого лишь разъ?

— А бо не хочу три разы передъ людьми повтаряти, що поповняю таку дурницю...

Межи знакомыми.

— Чи ты куришь тютюнъ?

— Давнѣйше я куривъ, але переставъ, бо ѿтъ тютюну чоловѣкъ глупѣе.

— Але ты, здается, за пôзно переставъ курити...

Ученый.

—o—

— Ты Николаю богато подорожуешь. Бувъ въ Америцѣ, Австраліи, Африцѣ, то ты десь географію дуже добре знаешь?

— А въ Географіи я еще не бувъ...

Межи подругами.

— Мы теперь самѝ, то скажи намъ Зоню, якъ тамъ твôй мужъ? Чи ты нимъ вдоволена....

— А дайте спокôй. Передъ слюбомъ ôнъ бувъ цѣлкомъ инный, а днесь то вже до ничого....

Межи соперниками.

— Слухайте, якъ виджу, то вы занадто крутитесь коло моеи жѣнки. Одного зъ насъ за богато на свѣтѣ.

— Тои самои гадки есть и ваша жѣнка. Вчера, коли мы о васъ говорили, то она сказала: Мôгъ бы вже дѣдько взяти того моего старого нездару.

Образа гонору.

Судья: Доказали мы обжалованому, що допустився вломанья и обôкравъ касу. Отже нехай обжалованый признастся еще до вспôльникôвъ... Тутъ нема що крутити. Я вижу по тобѣ, що твоя совѣсть нечиста... отже скажи цѣлу правду.

Злодѣй: Я скажу правду, але прошу мене о жадныхъ вспôльникôвъ не посуджовати, бо я чейже самъ потрафлю вломитись до банку и обôкрасти касу.

Пôдслухане.

— Дуже менѣ подобалась ваша новѣйша пьеса. О, дуже! Цѣлкомъ годжуся съ вами на точцѣ суспôльныхъ поглядôвъ... Якъ менѣ тôлько часъ позволитъ то перечитаю собѣ вашъ трудъ... Шкода лишь, що не казали вы при переплетѣ порозтинати картокъ...

ЧАСОМЪ.

— Чи думаешь ты коли о супружествѣ?

— Часомъ, знаешь, якъ грошей на гвалтъ треба, а тутъ не мае чоловѣкъ где ихъ дôстати....

ВЪ ТЕАТРѢ.

Онъ: Но якъ же вамъ подобаесь та нынѣшна штука?

Она: Але прекрасна. Особенно, знаете, та лиліова сукня, у той акторки съ модною высокою фризурою, та знаете обпинана живыми рожами... то щось чудного...

Онъ: Но а сама штука?

Она: А есть що оглядати... Примѣромъ... ось той шантеклерскій капелюхъ, то вамъ знаете штука...

На розпутью.

Казала менѣ мати
До хлопця листъ писати,
Я сѣла — и не знаю,
Що тутъ писати маю?

Михась до серця горне,
Ивася очко чорне,
Ивась дуже хороший,
Михась сновь мае гроши.

Казала менѣ мати
До хлопця листъ писати,
Я сѣла и — не знаю
Що тутъ чинити маю?

Оса.

Добрі рады „Страхопуда“.

—o—

Для безбородыхъ и лысыхъ. Чудо помада! Небувале и нечуване диво. Кто собѣ купитъ, а буде смаровати нею черезъ двайцятъ лѣтъ навѣть свои долони то выросте на нихъ волосье. (*Прим. наборщика:* Але на лысôй головѣ не выросте и за сто лѣтъ). Помаду тую можно замовити за 20 кор. на Марсѣ въ каждôй аптецѣ. Где бы тои помады не було, то дайте знати „Страхопудови“.

Кого болятъ зубы, той видко, мае еще свои власнî. Кто хоче, абы его зубы не болѣли, нехай зажде ажь ему повылѣтаютъ; часомъ треба досыть довго ждати, но часомъ то дуже коротко. Ѣсти много солодощей, пити разъ дуже горячî напитки, а разъ дуже зимнî, николи зубôвъ не мыти — то скоро ихъ мара возьме... А якъ прійдутъ штучнî — то тî николи уже не болятъ и святый спокôй съ ними.

Безнадѣйно здоровî, якихъ уже ніяке средство не може убити и загнати въ могилу, на вѣчный сонъ, нехай спробуютъ зажити еще одно выпробоване, а успѣшне средство, котре называеся: чудо-бальсамъ, ôтъ Іойны Пьявкеса. Бальсамъ сей пьеся чарками, кôлько кто любитъ. Съ разу гдеякимъ людямъ ôнъ не смакуе, але кто призвычаится, то жити безъ него не може. Успѣхъ неожиданный. По при матеріяльну руину, приходитъ скоро, незамѣтно, якъ подувъ легкого весняного вѣтру — руина моральна, духова — а ты середъ вонючои гноѣвки або мягонького болота засыпляешь блаженнымъ сномъ и спишь солодко до суду-вѣку...

Тяжко хорî нехай не надумуются довго, но нехай оглядаются чимъ скорше за чудотворными лѣками, якî захвалюютъ розличнî шарлятаны и дурисвѣты, бо лишь тî лѣки уздоровлятъ. Добре есть также ôтъ часу до часу заглядати и до знахорôвъ, бо они то еще найлучшî докторы. И каждый, навѣть безнадѣйно хо-

рый, нехай пильно заживае лишь тӣ лѣки, якӣ ему препоручаютъ дурисвѣты, а заживае такъ довго, доки не умре. А якъ умре, то уже буде такій здоровъ, що николи ему лѣкôвъ не буде треба....

Чорна мелянхолія, если кого нападе, то ôнъ дуже нещасливый... Ходитъ по свѣтѣ и сумуе, жіе и не жіе, плаче и нарѣкае, а часомъ то и не знае, що съ нимъ дѣеся... Въ такӣ тяжкӣ хвилѣ ничо такъ успѣшно не помагае, якъ читанье „Страхопуда". То еще найлучшій лѣкъ. Добрӣ суть также „Монологи и куплеты" Гр. Гануляка. Можно спробовати. Календарь Страхопуда стóитъ лишь 60 гел.; 20 экземплярôвъ уже съ почтою 10 коронъ. — Монологи — двѣ части 1 корона.

Кôнцеве слово.

—ө—

Говорили до Тебе, Милый Читателю и Ты красна Читателько рôжнӣ авторы, близкӣ и далекӣ, securityнанӣ и незнанӣ, наконецъ нехай буде вôльно сказати и менѣ свое слово.

Не ладивъ я „Страхопуда" для тои цѣли, щобы подавати глубокоученымъ людямъ якій то цѣнный пôдручникъ науковый, щобы розтрясати якӣ важнӣ литературнӣ пытанья, щобы застановлятися надъ экономично-политичнымъ положеньемъ народа, бо для тыхъ цѣлей суть у насъ другӣ выданья. Я зладивъ сихъ кôлька листôвъ выключно для розривки и забавы.

„Страхопудъ" призначеный для тыхъ, котрӣ въ вôльнӣ хвилѣ, по тяжкихъ щоденныхъ трудахъ, оглядаются за легкою лектурою... Кто — чогось инного хотѣвъ глядати въ „Страхопудѣ", сей вступивъ на ошибочну дорогу и теперь готовъ — каменемъ на мене кидати, но годѣ...

Я руководився и тою гадкою: у насъ нема гумористичныхъ книжокъ ни газетъ, отже думаю, — могли бы бути... Неразъ виджу, купуютъ нашӣ люди чужӣ гумористичнӣ выданья, часто дуже дорогӣ, — отже нехай маютъ свои...

Редакторъ „Страхопуда".

☛ Читай то, що на попередной сторонѣ!

Не купуй календаря „Страхопуда“ безъ купон`въ!

Кто бере календарь въ роспродажу, сей не смѣе вытинати купонôвъ, бо нероспроданй примѣрники безъ купонôвъ не принимаются.

Кто самъ не може зôбрати отповѣдного числа купонôвъ, нехай збирае на спôлку съ другимъ.

Кто спроваджуе наразъ бôльше число календарей, той дуже легко може зôбрати отповѣдне число купонôвъ.

☛ Оберни картку на другу сторону и выповни купонъ!

Аптикаря A. Thierry

БАЛЬСАМЪ

Одинокій правдивый съ зеленою закônницею, яко маркою охоронною. **Правно застережено!**

Кажда фальсификація, имитація и продажа другихъ бальсамôвъ съ подôбною маркою, буде судово переслѣдована и строго карана.

Бальсамъ сей служитъ до внѣшного и внутренного употребленья. Есть ôнъ 1) **недостижимымъ въ успѣхахъ цѣлительнымъ средствомъ во всякяхъ болѣзняхъ грудныхъ, усмиряе нежитъ и уменьшае отпльовываньe, усуває кашель и исцѣляе навѣть перестарѣлй сего рода болѣзни.** 2) Дѣйствуе знаменито при воспаленьяхъ горла, захрипленью и другихъ болѣзняхъ шіи. 3) Устраняе цѣлкомъ кажду горячку. 4) Лѣчитъ задивляючимъ образомъ всякй болѣзни утробы, жолудка и кишокъ, особенно корчи жолудковй, кольки и дрощи въ тѣлѣ. 5) Устраняе бôль и лѣчитъ крвавницу и гемороиды. 6) Дѣйствуе яко прочищаюче средство и чиститъ кровь, очищае также нырки, устраняе гипохондрію и мелянхолію, якъ также вскрѣпляе апетитъ и травленье. 7) Служитъ знаменито въ боли зубôвъ, при зубахъ спорохнявѣлыхъ, при гнитью устъ, взагалѣ во всякихъ терпѣньяхъ зубôвъ и устъ, устраняе отбиванье, непріятную вонь зъ устъ и жолудка. 8) Есть хорошимъ средствомъ на глисты, солитера и въ эпилепсіи або падачцѣ. 9) Служитъ внѣшно яко чудесне средство на раны, свѣжй и старй, шрамы (ôтъ ранъ), червôнку, оприщенье, фистулу, бородавки, **опаренье, отмороженья**, свербячку, пархи и выкиды накожнй, попаданье руки, устраняе бôль головы, шумъ, гостецъ, бôль ушей и др., о чôмъ подробнй праписы осôбно поучаютъ. 10) Есть взагалѣ средствомъ безсомнѣнного успѣха во внутреннôмъ и внѣшнôмъ употребленью, солидимъ, дешевымъ и цѣлкомъ нешкодливымъ, яке повинно въ каждôй родинѣ находитись, особенно яко средство первой помочи въ инфлюэнціи, холерѣ и другихъ эпидеміяхъ. Одна проба бôльше научитъ и переконае, якъ нынѣшне объявленье. Правдивымъ и не пôддѣланымъ есть сей баль-

самъ тôлько тогда, коли кажда фляшочка заосмотрена высше отмѣченою зеленою охор. маркою и приписаньемъ употребленья съ такою же маркою. **Слѣдуе прото всегда звертати пильну увагу на зелену охорон. марку.** Прошу адресовати: До Аптики пôдъ Ангеломъ Хранителемъ A. Thierry въ Pregrada ad Rohitsch. 12 малыхъ фляшочокъ або 6 бôльшихъ, подвôйныхъ, або одна велика до подорожи стоитъ 5·60 к Меньше якъ 12 малыхъ або 6 бôльшихъ фляшокъ не высылаесь. Высылка лишь за послѣплатою або попереднымъ надôсланьемъ належитости.

Сила и дѣйство
ПРАВДИВОЙ ЦЕНТИФОЛІЕВОЙ МАСТИ
(давнѣйше зовимой ЧУДЕСНОЮ МАСТІЮ).

Schutzengel-Apotheke
MIRABILE BALSAM
ROSA CENTIFOLIA
SCHUTZ MARKE
ICH DIEN
des A. THIERRY in
PREGRADA

Сею мастію вылѣчено цѣлкомъ ôтъ 14 лѣтъ существующе и выдаючеся невылѣчимымъ—гнитье костей, а недавно навѣть 22-лѣтне тяжке страданье на рака.

Усувае затроенье крови. Дѣлае майже всегда излишною всяку операцію, а навѣть ампутацію.

Центифоліева правдива масть примѣняеся: при ослабленью грудей у положницъ, затрудненьяхъ въ отплывѣ корму, въ затвердѣнью грудей, въ червôнцѣ, при всякого рода задавненыхъ скалѣченьяхъ, при отпареныхъ ногахъ або стопахъ, при ранахъ и набиранью стôпъ, навѣть при некрозѣ костей, при ранахъ ôтъ потовченья, уколôвъ, пострѣла, при вытяганью чужихъ тѣлъ, якъ стекла, трѣсокъ, пѣску, шрота, тернья и др. при всякихъ вередахъ, наростахъ, карбункулахъ, новотворахъ, навѣть при скирѣ, при пострѣлѣ, обиранью ногтей, мѣхурахъ, при болестныхъ обтовченьяхъ стôпъ и всякого рода заогненыхъ ранахъ, при ôтмороженью членôвъ, отлежанью у больныхъ, при вытекахъ на шіи, кровавыхъ вередахъ, при боли ушей и ранахъ у дѣтей и др.

Меньше якъ двѣ пушки не высылаеся. Высылка лишь за послѣплатою або попереднымъ надôсланьемъ належитости. 2 слоики стоятъ 3 кор. 60 гел.

Получити можно:

Аптека пôдъ Ангеломъ Хранителемъ
A. Thierry Pregrada ad Rohitsch.

ПАЙНЪ-ЕКСПЕЛЛЕРЪ

лишь для внѣшного употребленья.

Задивляючо дѣйствуе втиранье при ревматизмѣ, сѣпаню въ членахъ, остро̂мъ и ставово̂мъ ревматизмѣ, боли въ крыжахъ и спинѣ, пострѣлахъ и параличѣ, о̂тмороженью, вывихненью, опухоли члено̂въ и воспаленью, якъ также яко внѣшне средство вскрѣпляюще по всѣхъ змученьяхъ.

Меньше якъ 2 фляшки не высылаеся и стоитъ за послѣплатою 3 кор. 60 гел.

Правдива англійска охоронна накожна

ПОМАДА.

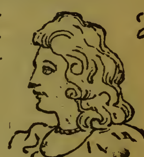
1.

Before.

Не заключае ніякихъ шко̂дливыхъ або заразливыхъ субстанцій, дѣйствуе скоро и успѣшно на всякі̂ накожні̂ болѣзни.

2

After.

Устраняе чудесно всяку нечистоту кожи на лици и тѣлѣ, якъ веснушки, плямы, угры и др. морщины и хруповато̂сть кожи, вынѣжняе и выгладжуе червоні̂ и хроповаті̂ руки и довшій часъ употребляема, надае лицу молодечу нѣжно̂сть и взагалѣ кожѣ рожеву краску. Каждого вечера передъ спаньемъ слѣдуе легко натерти лице и ті̂ части тѣла, котрі̂ маютъ бути о̂тсвѣжені̂ и заховатись нѣжными; вложити рукавички и оставити черезъ но̂чь кожу на дѣйство помады. Рано обмытися свѣжою, студеною водою и хорошимъ природнымъ мыломъ (найлучше моимъ мыломъ **бораксовымъ**) Каждый слоикъ повиненъ мати на покрывцѣ вытисненну фирму:

Аптика по̂дъ Ангеломъ Хранителемъ
A. Thierry, Pregrada, ad Rohitsch.

Одинъ слоикъ правдивой англійской охор. накожной помады и мыло бораксове стоитъ 4 к.

Получити можно:

Аптика по̂дъ Ангеломъ Хранителемъ
A. Thierry, Pregrada, ad Rohitsch.

Заведенье артистично-графичне

Адольфъ М. Гегедисъ

ЛЬВÔВЪ, ул. Коперника ч. 18.

Выконуе артистично

КЛИШИ

всякого рода
въ однôй
и бôльше краскахъ
для илюстрацій
артистичныхъ дѣлъ
книжокъ
газетъ, журналôвъ,
инсератôвъ
цѣнникôвъ и др.
картъ съ видами.

ФОТОЦИНКОГРАФІЯ
АВТОТИПІЯ
ФОТОЛИТОГРАФІЯ
СВѢТЛОТИТЪ
ПОБÔЛЬШЕНЬЯ.

ОТЛИЧЕНЫЙ НА ВЫСТАВАХЪ ЗОЛОТЫМИ И ГОНОРОВЫМИ ДИПЛОМАМИ!

Читайте и другимъ !!! росповѣдайте !!!

Накладомъ Гр. Ганулянка появився чудовый

Гербъ Руси,

въ многихъ краскахъ, рисованый для канвового вышиванья. (Новый накладъ!) Также

Портретъ Шевченка,

въ краскахъ, такъ мальованый, що можно его̂ вышити на полотнѣ. Обѣ тѣ картины можно дôстати у Гр. Ганулянка (Львôвъ, Русска 3) по 20 гел. за штуку. При бôльшихъ замовленьяхъ опустъ!

Іосифъ Липшицъ

ФАБРИКА СѢРНИКÔВЪ

- - - въ Стрыю! - - -

Поручае свои знаменитѝ выробы, такъ сѣрковѝ, якъ и шведскѝ сѣрники — все по найнизшихъ цѣнахъ.

На жаданье доставляе сѣрники съ русскою етикетою. При замовленью найменьше за 40 коронъ — никто не платитъ коштôвъ пересылки.

ПОРУЧАЕСЯ ЗВѢСТНУ

МОЛОЧАРНЮ

СТ. ЧАРНЕЦКОГО

Львôвъ,

ул. Пôдвалье н-ръ 9.

Принимаются абонаменты на снѣданья, обѣды и вечери, по низкихъ цѣнахъ! Обѣды доставляются до домôвъ — пôсля умовы. Звертаеся увагу на то, що г. Чарнецкій дае часть доходôвъ на добродѣйнѝ цѣли.

ЮЛІЯНЪ

ДОМБРОВСКІЙ

Львôвъ, Гетманска 4.

фабрика и складъ выробôвъ ювилерскихъ золотыхъ и серебрянныхъ,

якъ также найбôльшій въ Галичинѣ складъ годинникôвъ женевскихъ изъ первоядныхъ фабрикъ, якъ также годинникôвъ французскихъ, англійскихъ, вѣденскихъ и другихъ.

Обѣ фабрики полученѝ съ варстатами. Перлы, брильянты „per occasion“ всегда на складѣ.

Часть информаційна.

Добрі рады для читателей „Страхопуда“.

Якъ тя видятъ, такъ тя пишутъ. То повинні собѣ памятати всѣ господынѣ и кажда повинна дбати о внутренне устройство своеи хаты. До украшенья комнатъ — служатъ передовсѣмъ народні вышивки — взоры котрыхъ можно дôстати лишь у Гр. Гануляка, во Львовѣ. По близшіи информаціи ôтсылаемъ до нашихъ инсератовыхъ объявлень.

Аматорскі театры найдутъ всегда пораду и отповѣдні пьесы до представлень — у Гр. Гануляка, Львôвъ, Русска 3.

Кто мае много грошей, а не знае где ихъ складати, нехай звернеся до „Защиты Земли“ во Львовѣ, Армянска 3.

Для русинôвъ западнои Галичины найлучшимъ и найсолиднѣйшимъ банкомъ есть „Бескидъ“ въ Сяноцѣ.

Дешеве пѣрье и готову постѣль найлучше можно купити у найславнѣйшои фирмы Венедиктъ Сахсель, Lobes № 592, почта Пильзно, Чехія. Близшіи вѣдомости въ инсератахъ.

Якъ черезъ вôкно выкиненый есть часто грôшъ, котрый выдаеся за пѣрье або постѣль, куплене въ непевнôй фирмѣ. Поручаемъ въ тôмъ взглядѣ фирму S. Benisch, Deschenitz № 462 (Чехія).

Чуемся добре, черство и здорово, однако не занедбуемъ жолудковыхъ долегливостей,

недомагань въ травленью, обструкціи, фебричныхъ и нервовыхъ атакахъ, но уникаемъ всякихъ подôбныхъ слабостей, употребляючи сильнои шведскои тинктуры званои эсенціею житья и бальсамомъ. Та шведска тинктура вскрѣпляе жолудокъ и запобѣгае всякимъ высшенаведенымъ слабостьямъ. Ту шведску тинктуру можно дôстати у Е. В. Феллера Stubica № 660 Кроація, именно 2 великѝ фляшки franco за 5 кор.; 12 мамыхъ фляшокъ franco за 3 кор.

Кажемъ вамъ, що мы теперь дуже задоволенѝ, бо бôльше не кашлемъ, не маемъ хрипки ни катару, легко ôтдыхаемъ, не страдаемъ на бôль грудей, — а то ôтъ коли употребляемъ загорянскій сокъ грудный накашель. Дѣйствуе ôнъ знаменито на легкіи и на цѣле тѣло, облегчае травлѐнье и отживляе та вскрѣпляе насъ. 2 фляшки franco за 5 кор. Правдивый высылае лишь Е. В. Феллеръ, аптекарь въ Стубицѣ № 660, Кроація.

Переплетъ книжокъ — дешево и солидно лишь у Шиндлера во Львовѣ (дôмъ Днѣстра).

Асекурація отъ огню — то важне дѣло. Всѣ повиннѝ асекуроватися лишь въ „Славіи,“ (Львôвъ, ул. Коперника).

Взоры килимôвъ и народныхъ вышивокъ дôстанете всегда найдешевше у Гр. Гануляка (Львôвъ, Русска 3).

Навозы и збôже на насѣнье, якъ также господарскѝ знаряды замавляйте лишь черезъ Бюро посередничества при Обществѣ Качковского.

Церковнѝ рѣчи и свѣтло найлучше куповати въ „Ризници“, котра мае свои склады: въ Самборѣ, Станиславовѣ, Перемышли и Львовѣ.

Загадки „Страхопуда“.

Що то есть?

1) Мотовило, ротовило, по-нѣмецки говорило. Съ переду шильце, съ заду вильце, съ верху синеньке суконце, зô споду бѣле полотенце?

2) Сыплюся якъ зъ сита, хоть я не порошокъ; залѣзаю въ жито, хоть я не червачокъ. Здаесь не величкій а пôйди-но змѣрь: Ростомъ я въ сто сяженъ, якъ бы чудо звѣрь. Приходжу я съ блескомъ, якъ якій магнатъ — и съ шумомъ и трескомъ, въ честь менѣ палятъ?

3) Чотыри ноги — а не звѣрь — мае на собѣ пѣрье — а не птахъ?

4) Що то за сотворѣнье, котрого шкôру носимо, мясо палимо, а голову зъѣдаемъ?

5) Жіе водою, вѣтромъ и парою — и хоть николи ничого не заѣдае, то людямъ ѣду приготовляе?

Кто точно розвяже всѣ загадки и пришле розвязки, но лишь въ рубрикахъ умѣщеныхъ на отворотнôй сторонѣ сеи картки, найдальше до 1-го сѣчня с. р. сей дôстане надгороду, яка ему пôсля льосованья припаде. Списъ премій подаемъ на слѣдующôй картцѣ. Кто пришле отгадки передъ 15 н. ст. грудня, сей дôстане премію якъ разъ передъ русскими Святами Рождества. Кто же пришле отгадки по 15 н. ст. грудня, сей дôстане премію на русскій Новый Рôкъ.

Звертаеся увагу на слѣдуючу сторону.

Выповнити точно и оттяти

та пôслати оплачено пôдъ адресомъ: Гр. Ганулякъ Львôвъ, Русска 3.

ОТГАДКИ

загадокъ „Страхопуда".

	Тутъ подати отгадки
1. Загадка	
2. Загадка	
3. Загадка	
4. Загадка	
5. Загадка	

Подае отгадки:

Имя и назвище: ....

Мѣсцевôсть: ....

Почта: ....

Отгадки присланѝ на иншôмъ папери або картцѣ не будутъ важнѝ! На однôй картцѣ може подати отгадки лишь одна особа! Списъ всѣхъ лицъ, котрѝ точно загадки розвяжутъ — буде поданый въ „Русскôмъ Словѣ" по новôмъ роцѣ.

Преміи

- - - за розвязанье загадокъ - - -

въ Календарѣ „СТРАХОПУДА“ на 1912 р.

За розвязанье загадокъ въ „Страхопудѣ“, календарѣ на 1912 призначено понадъ 400 премій въ книжочкахъ всякого рода и содержанья, кажда стоимости ôтъ 40 гел. до 1 кор. Кромѣ тыхъ премій, закуплено для роздачи (пôсля льосованья) около стопятьдесять цѣнныхъ предметôвъ стоимости ôтъ 3—10 коронъ. Тутъ входятъ: 10 мѣшочкôвъ пшеницѣ на насѣнье; 10 мѣшкôвъ муки (на рождественскій подарокъ); 10 бутылокъ столового вина; 12 годинникôвъ (будильникôвъ); 12 хустинъ на голову (дуже хорошѣ); 12 прекрасно вышиваныхъ ручникôвъ и 12 такихъ же запасокъ для дѣвчатъ; 6 тузинôвъ хустокъ до носа, (на котрыхъ по розльосованью вышіются монограмы властителя); 2 мужескѣ сорочки (вышиванѣ); и понадъ 50 розличныхъ господарскихъ и кухонныхъ знарядôвъ, якъ косы, серпы, молотки, долота, сокиры, штучнѣ колодки до замыканья, лѣхтари, шклянки и стаканы, зеркала и прч. и прч. Все то буде понумероване и пôсля льосованья роздѣлене та розôслане тымъ, котрѣ пришлютъ отгадки Страхопуда, но лишь на рубрикахъ до того призначеныхъ, а находящихся въ каждôмъ календари „Страхопуда“. Розсылка премій наступитъ передъ самыми Рождественскими праздниками. Отмѣчаемъ, що изъ взгляда на бôльше число премій, **каждый,** кто ôтгадае загадки, одержитъ надгороду.

Отгадкй можно присылати не лишь въ листахъ, но также на кореcп. карткахъ. Треба именно вытятый зъ календаря ôттинокъ (належито выповненый) налѣпити на кореcп. картку и прислати пôдъ адресою издателя календаря (Гр. Гануляка, Львôвъ, Русска 3.)

Звертаемъ также увагу на то, що въ каждôмъ календарѣ „Страхопуда“ есть „купонъ“, котрый представляе таку вартôсть, що если збере кто тыхъ купонôвъ, що найменьше 20, — то уже дôстае въ надгороду цѣлу колекцію картъ до вышиванья — ***даромъ*** и оплачено. Кто збере купонôвъ бôльше, сей дôстае бôльшу надгороду. Такимъ чиномъ властители календарей „Страхопуда“ будутъ могли мати цѣлкомъ безплатно прекраснѣ народнѣ вышивки або другѣ картины. Издателю не росходится тутъ о зыски, ôнъ хоче навѣть доложити изъ власнои кишени — бо ему росходится на разѣ о рекляму для своихъ открытокъ, якѣ хотѣвъ бы въ будучности выдавати на бôльшу скалю. Нехай отже никто не толкуе собѣ ошибочно нынѣшного объявленья и не порôвнуе его съ объявленьями, якихъ то надувателей и дурисвѣтôвъ.